

Gazeta ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XV nr. 738

vineri 17 ianuarie 1964

8 pagini 25 bani

Plenara Comitetului Uniunii sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

În ziua de 11 ianuarie 1964 a avut loc ședința plenară a Comitetului Uniunii sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură.

Ședința plenară a analizat contribuția sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură pentru îndeplinirea planului pe anul 1963 și sarcinile ce le revin în realizarea planului de stat pe anul 1964.

Plenara Comitetului Uniunii sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură a eliberat pe tov. Ion Nistor din funcția de președinte al Comitetului și a ales în această funcție pe tovarăsa Onița Gilgor.

DISCIPLINA CELOR CE EDUCĂ

Nu de mult, o învățătoare din raionul Titu, regiunea București, protesta vehement împotriva faptului că a fost pe nedrept criticată. „Nu am întârziat de la oră 10 minute, cum s-a spus — preciza dînsa — ci 7 minute”. Și, supărată foc, cerea să se deschidă o anchetă pentru a se restabili adevărul, iar cel ce a criticat-o „pe nedrept” să fie aspru pedepsit. Cazul acesta constituie desigur o excepție, deoarece, dacă mai sînt cadre didactice care întîrzie la ore, se pot număra pe degete, credem, cele care ar fi în stare să nu se simtă vinovate atunci cînd fătuiesc o încălcare — fie și „numai” pentru 7 minute — a unor atît de elementare norme ale disciplinei în muncă.

Cineva spunea o dată că, de fapt, copilul are nevoie mai mult de modele decît de sfaturi. O mie de cuvinte ale educatorului — exprimate în tonalitățile cele mai blînde sau cele mai aspre — nu conving atît cît faptele lui. Amii mereu corectarea lucrărilor de control curent și în cele din urmă te hotărăști să nu le mai aduci? „Uită” să organizezi acțiunea pe care ai anunțat-o clasei? Cînd sună de intrare la lecție te afli încă în tramvai sau te faci că n-ai auzit clopoțelul anunțînd sfîrșitul orei? Atunci degeaba vei vorbi școlarilor despre disciplină, despre importanța respectării normelor sale. Ei au înțeles prea bine, din faptele tale, că se poate să spui una și să faci alta. Nu te mira dacă vor proceda la fel ca tine și nici dacă mai tîrziu, în viață, își vor privi îndatoririle în același mod.

Dar intervine aici și o importantă chestiune de etică: cum de mai poate face cineva observații pentru abateri pe care și el le săvîrșește? Cum poate să-l certe pe elev fiindcă a întîrziat cînd el însuși a intrat în clasă cu cîteva minute mai tîrziu, cum poate să-i scadă nota pentru că nu și-a scris tema, cînd știe prea bine că nici el nu a adus la lecție materialul didactic necesar, pentru că nu l-a pregătit din vreme? Elevul — cel mai sever judecător al nostru — va înțelege desigur în astfel de situații cît de departe este profesorul lui de a-și face corect datoria. Și bine ar fi dacă în același timp ar simți că niciodată nu trebuie să procedeze ca dînsul...

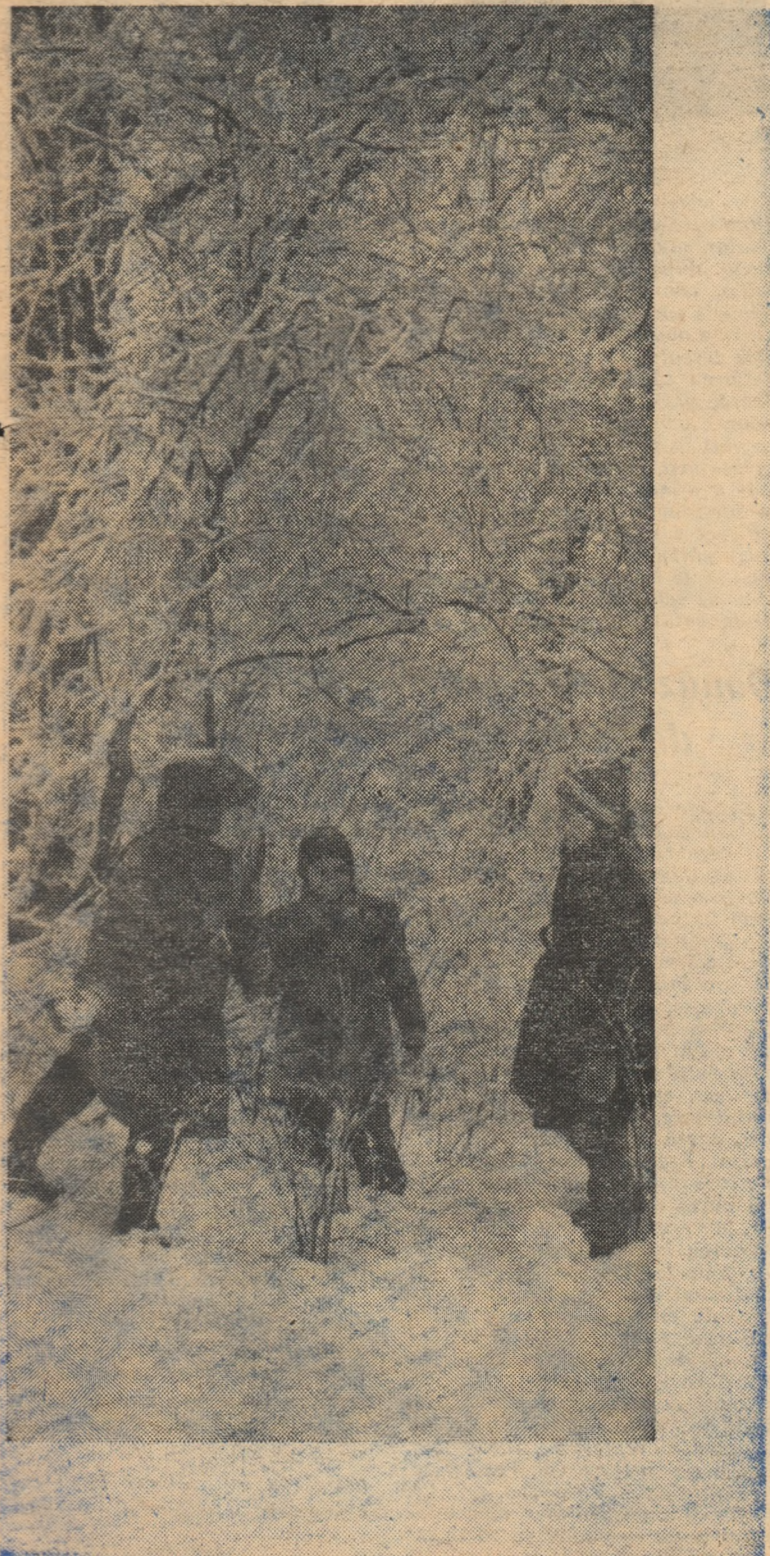
Organizațiile de partid, organizațiile de sindicat, conducerea celor mai bune școli se ocupă stăruitor de educarea cadrelor didactice în așa fel încît acestea să-și facă exemplar datoria. În adunările generale de organizație, în ședințele consiliilor pedagogice, zi de zi în muncă sînt abordate cele mai variate aspecte ale disciplinei cadrelor didactice, sînt căutate și adoptate soluțiile cele mai eficiente de rezolvare a problemelor de această natură. La Școala de 8 ani nr. 5 din Capitală și în multe alte școli, lupta pentru întărirea disciplinei în rîndul elevilor a început — pe bună dreptate — prin eforturile depuse pentru a se realiza o disciplină fermă în rîndul cadrelor didactice. Și nu este vorba aici numai de preocuparea pentru aspectele foarte evidente pentru elevi, cum ar fi cele despre care am vorbit mai sus. În cele mai multe școli stau în atenția colectivului de conducere, a organizației de partid și sindicale și alte aspecte, mai puțin sesizabile de către elevi, dar concludente pentru modul în care învățătorii și profesorii își înțeleg datoria față de școală și față de organizațiile obștești, pentru promptitudinea cu care își îndeplinesc fiecare sarcină. Această preocupare decurge din înțelegerea faptului că atitudinea disciplinată sau nedisciplinată în muncă este strîns legată de calitatea acestei munci. Cel

care întîrzie la serviciu, în predarea lucrărilor, cel care înțelege cu greu că e necesar să îndeplinească o sarcină sau alta etc. este de obicei unul din cei mai puțin activi, mai puțin îndreptății să se laude cu aportul lui la îndeplinirea planului de activitate. Este foarte semnificativ în acest sens ceea ce ne-a relatat un profesor de la Școala generală de 8 ani din comuna Bărbătești, raionul Gilort. La o lecție deschisă de limba română, în timp ce activitatea cu clasa era în toi, ușa încăperii se deschide și în cadrul ei apar pe rînd șase profesori întîrziat. Urmează obișnuitele căutări de locuri, plecarea după scaune pentru cei rămași în picioare etc. Atenția generală este tulburată. Elevii cu care se ține lecția deschisă pot fi readuși cu greu la gradul de concentrare inițial. Apoi lecția continuă. Dar în timp ce majoritatea celor de față urmăresc cu atenție desfășurarea ei și își notează observațiile, unii, printre care și cîțiva din noii veniți, stau și privesc, sau mai bine zis doar stau. La discutarea lecției deschise și a referatului, pe marginea cărora s-au spus lucruri foarte interesante, ei n-au de exprimat nici o părere. Cînd se fac propuneri pentru îmbunătățirea activității cercului pedagogic, n-au nimic de adăugat. Iar cînd li se cere să facă recenzie unei cărți de curînd apărute sau să îndeplinească alte sarcini legate de munca în cercul pedagogic, încercă să se strecoare. Nu este de mirare că și în clasă asemenea profesori desfășoară o activitate necorespunzătoare: este rezultatul logio al pasivității lor, al lipsei de disciplină și al dezinteresului pentru perfecționarea propriei pregătiri.

La o recentă ședință a consiliului pedagogic de la Școala medie „Mihail Sadoveanu” din Capitală, în care s-a citit un referat bun și s-au pus în discuție o serie de probleme importante ale muncii, unii profesori au deranjat continuu ședința, vorbind permanent cu cei din jur sau gîsindu-și alte ocupații. A fost necesar ca directorul să bată de multe ori cu creionul în masă pentru a se face cît de cît liniște. Tulburătorii ședinței au fost tocmai cei care rămîn de obicei surzi la îndemnul conducerii școlii pentru respectarea cerințelor, pentru împlinirea pînă la capăt a îndatoririlor lor.

Atitudinea unor asemenea cadre arată că organizația de sindicat are datoria să li se adreseze mai des, ajutîndu-i să devină niște oameni disciplinați în toate împrejurările, să participe cu interes la viața școlii, la rezolvarea problemelor acesteia. Nu ar strica dacă s-ar discuta mai frecvent în adunările membrilor de sindicat, la gazeta de perete etc. și problemele disciplinei în muncă, dacă atunci cînd se analizează cum se achită unul sau altul dintre membrii organizației sindicale de sarcinile profesionale și obștești, s-ar zăbovi mai mult și asupra acestui aspect al activității lui.

Disciplina comunistă în muncă, grija de a rezolva toate problemele la timp și cît mai bine este o trăsătură caracteristică a omului nou, devotat misiunii ce i-a fost încredințată, de fapt a omului pe care se bazează școala în îndeplinirea complexelor ei sarcini. Fiecare învățător și profesor este chemat să manifeste această grijă, oferind elevilor un bun exemplu și școlii servicii pe măsura așteptărilor. Fiecare organizație de sindicat și fiecare colectiv de conducere din școală trebuie să lupte pentru ca respectarea disciplinei să devină o chestiune de onoare a tuturor cadrelor didactice.

Seara, intr-un sat de cîmpie...

În jetul luminos al farurilor care spală întinericul de-a stînga și de-a dreapta fișilor conice, drumul pe care l-am mai făcut o dată pe lumină, dimineața, apare apropiat, cunoscut și totuși învăluit parcă într-o atmosferă tainică, de chemare spre locuri încă neștiute. Căci dincolo de simetria șirurilor paralele de plopi care se zbat în aria furtunoasă a criștului se dezvăluie microconstelațiile satelor, amplificate în luciul zăpezii înghețate ca în oglinda unei uriașe lunete astronomice. Și în suflul crește nedemolită dorința de a poposi în mijlocul acelor lumini, de a cunoaște universul preocupărilor pe care le au oamenii dintr-o asemenea așezare acum, în miez de iarnă, când umbrele înserării înăduie totul la cezurile mici ale după-amiezii.

Dimineața am vizitat aici, în Furculești Alexandriei, școala, am asistat la cîteva lecții. Dorința să trecem și prin alte școli am pornit mai departe. Dar acum, când s-a lăsat seara, ne amintim de insistentele invitații ale tovarășului Gheorghe Enache, directorul școlii. Și ne hotărîm să-i fim din nou, pentru cîteva ceasuri, oaspeți.

„Transmitem ora locală“

Sintem conștienți de existența într-o încăperea caldă, primitoare. La radio, întrerupînd redacția noastră o unită program de muzică ușoară, o voce lirică de înflăcăuțe experimentate ale profesionalității noastre. „Aici stația de radiodifuziune Furculești. Transmitem ora locală“. Am rămas apoi să scriem cîteva rânduri de furculeșteni această „ora“. Era surprinsă aici sfaturile medicului veterinar în legătură cu păcătuirea avicălor, expunerea unui nou spital din cursul de igienă, o conferință pe teme educative ținută de Petre Șerban, directorul școlii din Spătărei, iar din cadrul comunei și un program artistic înregistrat pe bandă de magnetofon — cum anunța cu justiție că minărie eristică — la concursul artistic al pionierilor și școlărilor din raion.

Conștientul bogat și variat al programului, tehnica folosită ne-au trezit dorința de a vedea în fața locului stația de radio locală. Instalată într-o încăpărie din incinta cîminului cultural — care mai cuprinde, în plus, o bibliotecă cu 8 500 de volume, un club

cu mese de șah și aparat de televiziune și o sală de spectacole cu aproape 300 de locuri — stația locală dispune de un aparat modern cu ajutorul căruia se realizează retransmiterile, de un pic-up și un magnetofon. Se află aici și un mic studio unde se face tot felul de înregistrări de conferințe, de recitări sau cîntec, de chiar de spectacole întregi. De pe acum în vîntul de bezi a stației s-a adunat o mică comunitate înărgită de toți ascultătorii comunei. Pe fișile multicolore strălucesc pe discuri plate sint înscrise cîntece înregistrate de corurile comunei, piese de teatru prezentate de artiștii amatori locali, fragmente din programele brigăzilor artistice de agitație profesională și momente din spectacolele formațiilor profesionale care au vizitat în ultimul timp comuna — orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii, ansamblul de estradă al Teatrului regional etc. Stația locală transmite săptămînal șase programe deosebite de variate, răspunzînd exigențelor mereu mai mari ale sătenilor. Întrebăm pe tehnicianul stației cum poate face singur față unor probleme atât de dificile.

Nu stă singur decît în ceea ce privește problemele tehnice și cîteodată nici măcar în legătură cu ele — ne răspunde acesta. Alături de programele, redacția emisiunilor sunt efectuate mai ales de colectivul de activități voluntare al cîminului cultural, prima care se numără la loc de frunte, alături de Petre Șerban, directorul școlii din Spătărei, a cărui conștientă tovarășă ascultătoare, profesorii și învățătorii asociați lui Petre Mitrică, Ștefan Schiopu sau însoțitorul dumneavoastră, tovarășul Gheorghe Enache.

Cînd se eliberează în discuție și cîteva dintre membrii colectivului voluntar de redacție al stației, prezenta va de obicei la activitățile organizate în cadrul cîminului. Aflăm multe lucruri interesante în legătură cu eforturile făcute pentru ca programul stației să contribuie într-o măsură tot mai amplă la educarea ideologică, științifică și cultural-artistică a colectivității, să-i ajute în munca pe care o desfășoară pentru obținerea unei producții cât mai mari. Ni se povestește astfel despre modul cum au organizat oamenii școlii un ciclu de conferințe privind metodele științifice de creștere a păsărilor. S-au ocupat de aceasta în deosebi profesorii de agricultură, Ștefan Schiopu și Petre Mitrică,

sprînjiniți de tov. Ilie Pană, directorul cîminului cultural. Conferințele au arătat amănunțit cum trebuie alcătuite rațiile de hrană pentru puții abia scoși din clocoțarea automată ca și pentru păsările adulte, cum trebuie combătute bolile avicole specifice etc. Pe drept cuvînt se mîndresc profesorii că au contribuit la rezultatele tot mai bune obținute de sectorul avicol al gospodăriei din comună, care numără mii și mii de capete de păsări din rase selecționate. Mai mult chiar, colectiva din Furculești e prima pe raion în ceea ce privește creșterea păsărilor și a obținut venituri foarte însemnate de pe urma acestei îndeletniciri.

Discuția purtată în continuare ne dovedește că stația de radiodifuziune locală este utilizată cu multă pricepere și pentru ridicarea continuă a nivelului spectacolelor prezentate de formațiile artistice ale cîminului cultural și ale școlii. Dar despre aceasta se pare că e necesar să vorbim mai pe larg...

O discuție despre Ciprian Porumbescu

Cu oricare dintre profesorii și învățătorii din Furculești sau Spătărei ai discuta despre activitatea artistică — pentru că toți participă la una dintre formele acestei activități — îți va spune chiar de la început că ea se desfășoară acum în întregime sub semnul participării la marile concursuri festive ale formațiilor amatoare, organizate în cinstea celei de-a 20-a aniversări a eliberării patriei noastre. Formația corală alcătuită din locuitorii ambelor comune și dirijată de profesorul Ilie Anghel din Spătărei are un repertoriu permanent alcătuit din peste 20 de cîntece, printre care și o serie de culegeri și prelucrări folclorice originale, precum și un repertoriu special, de concurs.

Am putut cunoaște și noi o parte din repertoriul permanent ascultînd înregistrările efectuate pe bandă de magnetofon. El vădește valoarea artistică deosebită a formației corale din Furculești care, de altfel, a și obținut un loc de frunte pe regiune în prima etapă a concursului formațiilor artistice amatoare. Despre repertoriul pentru a doua etapă a concursului, care trebuie să fie o surpriză — „ceva ce nu s-a realizat niciodată pînă acum la noi în comună“ — ne-am luat angajamentul față de profesorul dirijor al corului, Ilie Anghel, că nu vom scrie nimic și înțelegem să ne ținem acest angajament: e vorba doar de o surpriză...

Pregătiri intense, de astă dată pentru concursurile artistice ale pionierilor și școlărilor, fac și corurile școlărilor din Furculești și Spătărei, care cuprind împreună peste 150 de elevi, echipele de teatru ale aceluiași școli, formațiile de dansuri și călușarii. Pe călușarii l-am putut vedea și noi, la repetiția din cea seară pentru spectacolul care urma să fie prezentat a doua zi, duminică, la cîmin: ei se anunță a fi concurenți redutabili în întrecerea cu formațiile celorlalte școli. Cît privește echipele de teatru și corurile, profesorii care le instruiesc au adoptat aceeași metodă ca și cea folosită de către formațiile mari. În afară de verificarea și confruntarea periodică cu exigențele spectatorilor, membrii formațiilor își audiază, în cadrul unor ședințe de analiză, programe proprii înregistrate pe bandă de magnetofon, ceea ce deter-

mină o continuă strădanie a tuturor către autoperfecționare.

Cele două formații teatrale ale colectivităților din Furculești și Spătărei sînt într-o continuă întrecere, asigurînd o „stagionă“ permanentă. Pe actorii amatori din Furculești i-am cunoscut în timp ce repetau piesa „S-a furat un mire“, de Ștefan Haralamb și Stela Neagu. Avînd ca instructori voluntari pe profesoarele Mina Mandragiu și Galina Alexe și numărînd alți trei profesori în rândurile membrilor săi, echipa de teatru se străduiește să găsească nota cea mai justă pentru fiecare replică. Cum în piesă este vorba de două gospodării aflate în întrecere, deci de probleme foarte aproape de viața interpretilor, lucrul nu este prea greu. Nu lipsesc chiar nici criticile la adresa autorilor: unii din actorii amatori se arată nemulțumiți de schematicismul rezolvării conflictului. Și aceasta este, desigur, o mărturie a nivelului cultural mereu mai ridicat al țărănimii muncitoare, în realizarea căruia un rol însemnat îl au și strădaniile continue ale colectivelor de profesori și învățători.

Dar vorbind despre nivelul cultural al colectivităților din Furculești nu putem să nu pomenim despre o mare surpriză pe care am avut-o: o discuție „de specialitate“ între doi țărani despre caracteristicile muzicii de operă a lui Ciprian Porumbescu în comparație cu cea a lui Florentinmacher. Mai tîrziu am aflat că în sat a fost înființat mai de mult, de către un redactor al Ra-

întorcîndu-ne împreună cu învățătoarea Lucia Nica la cîminul cultural, am aflat multe lucruri demne de menționat despre activitatea care se desfășoară în sat în scopul formării gustului pentru lectură al colectivităților. Funcționează aici douăzeci de cercuri de citit, toate conduse de învățători și profesori, care țin ședințe săptămînale. Ședințele se desfășoară cam în forma celei amintite mai sus — scurte lecturi din broșuri cu caracter politic, ideologic sau de popularizare a științei, ca și lecturi literare.

Fiecărui cerc îi este repartizat, din fondul de peste 8 500 de volume de care dispune în momentul de față biblioteca cîminului cultural, cîte un pachet cuprînzînd lucrări adecvate obștinutelor lecturi. Periodic, responsabili cercurilor schimbă între ei aceste mici biblioteci volante, dînd posibilitatea unei lecturi variate.

La noi — ne explică învățătoarea Lucia Nica — nu există din trecut o tradiție a șezătorilor. Femeile stăteau singure pe acasă, purtînd doar de grija gospodăriei și a copiilor. La început ne-a fost destul de greu să le hotărîm pe gospodine să se adune împreună la cercurile de citit. Erau și printre soții lor unii care nu prea acceptau ca nevestele să plece de acasă. Totuși, primii pași sînt de mult depășiți și acum nu numai că peste 600 de femei participă cu regularitate la cercurile de citit, dar am reușit chiar să formăm din rîndul lor numeroase cititoare pasionate. Multe din ele, asemenea Dumitrei Radu, Ghitei Mohora, Elenei Mihăiță și altora

dioteleviziunii, un cerc al „prietenilor muzicii“ care acum studiază, după lecții prezentate la radio, istoria dezvoltării teatrului liric românesc. Desigur, faptul nu este obișnuit. Unora din membrii cercului le vine încă destul de greu să studieze muzica de operă, dar cu sprijinul profesorilor izbutesc să pătrundă treptat în tainele ei. Profesorii și învățătorii, pentru care acest cerc este o mîndrie, nu și preocupăse strădaniile menite să încununeze cu succes aspirația colectivităților către pătrunderea înțelesului muzicii. Este încă un fapt care arată cum se schimbă în zilele noastre viața satului colectivizat.

Douăzeci de cercuri de lectură

Printre cei prezenți la mesele de șah sau la fetele televiziunii în seara când am vizitat cîminul cultural, majoritatea erau tineri. Doream să cunoaștem însă felul cum își petrec o seară obișnuită din timpul săptămînii o familie de colectivități mei vîrstnici. Ne-am îndreptat spre o casă din apropiere, una dintre casele ale căror lumini le absim pe cînd ne aflăm în drum. Era o clădire construită recent, ca majoritatea din sat, cu înălțimi luminoase, primitoare, mobilată cu lucruri noi, parcă atunci scoase din magazin. Era casa soților Mihăiță. Pe tovarășul Mihăiță îl întâlnisem cu puțin mai înainte la cîmin. Cît despre stăpîna casei, Elena Mihăiță, își încredințase copilul în grija bunicii lui și „s-a dus, măică, aici în vecini, unde-i un cerc de citit“. Ne-am dus și noi „în vecini“, la cercul de lectură condus de învățătoarea Lucia Nica. Aceasta le citea celor treizeci și ceva de gospodine adunate în jurul ei cîteva fragmente dintr-o broșură cu sfaturi zootehnice. Seara s-a încheiat cu lectura unor poezii din Eminescu, pe care cîteva din gospodinele mai tinere și le-au însemnat ca să le învețe pe dinafară.

se numără, judecînd după fișele de lectură, printre cititorii ei mai activi ai bibliotecii.

Ne despărțisem dimineața de profesorii și învățătorii școlilor din Furculești și Spătărei după ce i-am cunoscut ca pedagogi de nădejde, ca oameni care se ocupă cu dragoste de pregătirea tinerei generații. Ne-am reîntîlnit cu ei, seara, în altă ipostază. Sau, mai precis, am cunoscut alt aspect al activității lor de educatori, de propagatori ai culturii în înțelesul cel mai larg al cuvîntului. Învățătorii, profesorii de aici sînt prezenți, cu activitatea și cu sfatul lor, în miezul tuturor problemelor care frîmîntă colectivitatea satului.

Păcat că n-am fost aici, printre noi la „Ziua tineretului“ din săptămîna aceasta. Cu sprijinul tovarășilor profesori am pus la cale un program grozav — ne-a spus un flăcău înalt, negricios.

Și mai bun a fost programul de la sărbătoarea majoratului a fost un program grozav — ne-a spus un flăcău înalt, negricios.

Și nu numai atât. Învățătorii, profesorii contribuie și la prezentarea săptămînală a principalelor evenimente din viața politică internă și internațională, la organizarea vizionărilor de filme (cîminul cultural din Furculești și Spătărei le-a fost repartizat un aparat de proiecție), iar pînă în via cu mare interes la lectoratele pe teme educative prezentate de colectivul didactic al școlii.

Îndrumați de organele de partid, imoștii dascăli din Furculești îi călăuzesc atît pe copii și tineri cît și pe colectivități care, setoși de noi cunoștințe, urcă cu pași mereu mai siguri pe căile luminii. Fiecare reușită în acest larg și minunat domeniu de activitate este încă o contribuție adusă de studenții școlilor la mărrea sărbătoare pe care o pregătim cu toții — cea de-a 20-a aniversare a eliberării patriei.

MIRCEA HERIVAN

Omul cult

Și arta teatrală înseamnă cultură

Punind, la o întâlnire cu elevii unei clase mijlocii, întrebarea dacă este cineva în sală care n-a fost niciodată la teatru, copiii au izbucnit în ris. Probabil din cauza naivității disimulate a întrebării, ori poate pentru că li se părea absurd să fii străin de această aleasă petrecere cetățenească. În fapt, teatrul intră în viața lor spirituală la vârsta când încă nu-l pot percepe ca o manifestare distinctă de artă și-i atrage apoi tot restul vieții cu farmecul său tainic și irezistibil.

În sistemul de cunoștințe cu care școala contribuie esențial la formarea culturii generale a viitorului cetățean și la dezvoltarea personalității lui sînt prevăzute informații importante despre genul dramatic (în clasa a VIII-a se dedică însăși teoriei deosebit de ore), ori cu privire la locul teatrului în ansamblul fenomenului cultural („Istoria României” îi consacra, în clasa a XI-a, câteva paragrafe). E firesc. Hotărîrea de partid și de stat cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală determină drept sarcină fundamentală a școlii creșterea unui tineret multilateral pregătit și include, în factorii care concurează la această dezvoltare multilaterală, și educația estetică. Pregătirea pentru înțelegerea felurilor forme de artă, munca uneori modestă dar strălucitoare și eficientă pe care o duc profesorii de literatură, de muzică și desen, unii diriginți, instructori ai formațiilor artistice amate din școală și alți factori, îl introduce pe elev în terenul extrem de vast și fertil pentru gîndire al culturii artistice și aprinde în sufletul copilului acea scînteie delicată care se numește gust.

Datorită condițiilor în care se desfășoară revoluția culturală din țara noastră, ritmului și tehnicii moderne, ample cu care se difuzează bunurile spirituale, copiii iau contact masiv cu anumite domenii de artă încă înainte ca școala să fi putut acționa asupra facultății lor de a discerne și, în general, înainte ca instituția școlară să poată interveni în vreun fel în educația lor estetică. Așa se întâmplă, de pildă, cu teatrul și cinematograful. Problema nu e în programa de învățămînt să se prevadă ore de teatru și cinema, ci ca în însăși procesul instructiv-educativ să se fiină seama pregnant de realitatea implicată. Lecția de istorie despre răscoala pandurilor lui Vladimirescu se poate întări substanțial ca eficiență dacă se însoțește cu vizionarea filmului românesc Tudor, după cum cunoștințele despre opera lui Alecsandri s-ar consolida mult mai eficient dacă elevii vor fi puși în contact cu spectacolul lașit în carnaval. Expunerile despre opera lui Mihail Davidoglu capătă un suport temeinic prin prezența elevilor la spectacolul Cetatea de foc. Cu asemenea prilejuri, discuția condusă de către un profesor îndemnat și cu dragoste de artă valorifică lesne, pe lângă mobilurile strict didactice ale unei asemenea acțiuni, și rațiunile ei estetice, deschizînd o poartă spre un tărîm nou și făcînd să înmugurească ideea de opinie critică cu privire la artă.

Fără îndoială, multe școli și mulți pedagogi pot furniza numeroase exemple de acest fel și re-lata că tocmai astfel au și procedat, că în școală există și o echipă de artiști amatori și că se merge în grup la teatrul dramatic sau la cel de păpuși. Totuși, realitatea școlară și programa de învățămînt lasă impresia că școala păstrează încă unele reticente în ce privește, să zicem, domeniul culturii teatrale și că se mai lipsește deocamdată de

unele posibilități în cultivarea artistică a elevului.

Este, de pildă, interesant de observat că despre teatru în cei doisprezece ani de școală, se vorbește la lecțiile de literatură (exclusiv despre dramaturgie) și la lecțiile de istorie, în capitolele despre dezvoltarea culturală (aici teatrul e privit numai ca instituție culturală). Dar, după cum bine se știe — și copiii o constată ei înșiși încă înainte de a veni la școală — teatrul se exprimă plener, definitiv prin spectacol. Natura însăși a teatrului o constituie contopirea a două arte, poezia dramatică și pantomima. Lecțiile de literatură fac abstracție de reprezentarea teatrală și nu pomenesc niciodată, cînd analizează creații dramaturgice, despre faptul că acestea au ajuns la cunoștința maselor și au rămas în istoria literaturii de regulă după ce au cunoscut verificarea și consacrarea scenei prin actori și regizori; lecțiile de istorie nu pomenesc de asemenea decît despre mișcarea teatrală în ansamblul ei. Artă teatrală scapă deci deocamdată preocupărilor școlii. O citime neînsemnată de efort suplimentar — din partea autorilor de manuale și a pedagogilor — poate duce la completarea și a acestui aspect al culturalizării prin mijlocirea școlii. Dacă în examinarea biografiei și a activității lui Cezar Boliac (de exemplu în orele de literatură din clasa a IX-a) se notează și faptul că a fost unul din cei dintîi critici teatrali, militînd pentru înființarea unui teatru național; dacă în discutarea creației dramatice a lui Vasile Alecsandri se are în vedere și însemnătatea legăturilor sale cu teatrul vremii, cu Matei Millo care l-a inspirat în crearea „canțonetelor”; dacă în studiul asupra personalității lui Camil Petrescu, sau Victor Ion Popa, sau Al. Davila se notează și însemnătatea lor ca oameni de teatru teoreticieni, regizori, conducători de teatru — se face o introducere subtilă în istoria națională a acestei arte străvechi și se deschide o fereastră spre înțelegerea mai aprofundată a teatrului ca fenomen artistic specific.

Sînt numai cîteva exemple, expuse sumar, dar chestiunea ar merita desigur o discuție mai amplă. Nu există primejdia ca absolventul de școală medie să rămînă pe viață cu impresia că teatrul e exclusiv un gen literar pentru că i s-a vorbit în clasă numai despre dramaturgie, desprînsă totdeauna de maten normală căreia i-a fost destinată. E posibil însă ca școala să găsească mijloace noi pentru a îmbogăți noțiunile de cultură artistică pe care le capătă elevul și să ajute cu o modalitate nouă la înrîurirea pozitivă a spectatorului și la formarea culturii sale. Trebuie să se țină neapărat seama de elev ca de un spectator de teatru. Nu se poate viza, în școala de cultură generală, în fiecare elev un artist virtual, după cum lecțiile de matematică nu pot presupune, în fiecare elev, un om de știință potențial — și este evident că cerințele unor specialiști cu privire la hipertrofierea programei de învățămînt într-un sector sau altul (așa cum au fost formulate cîte o dată în discuțiile despre școală) pierdeau din vedere ansamblul și sensul școlii de cultură generală. Dar nici nu se poate ignora faptul că fiecare elev este un spectator real de teatru și cinematograful — așa cum nici profesorii de limbă și literatură nu-l ignoră pe elev ca cititor real de beletristică.

Omul cult din societatea noastră nu se poate lipsi de teatru, de această manifestare colectivă care-l atrage direct în procesul viu

al creației artistice și reconstituie cu oameni vii realitatea. Luînd parte la reprezentațiile teatrale, tînărul ia contact cu marile idei și probleme ale timpului prin mijlocirea unei arte a cărei complexitate ocazională relații multilaterale cu cultura vremurilor trecute și a prezentului. Căci teatrul organizează viziunea spectatorului nu numai asupra spiritualității unei epoci, ci și asupra culturii ei materiale; pe de altă parte, cel mai adesea cunoașterea unei opere dramatice pe scenă înseamnă cunoașterea unui moment esențial al culturii artistice universale. Shakespeare este, neîndoios, un asemenea moment, reprezentînd cu forță Renașterea engleză, după cum Caragiale este o culme a realismului critic românesc și incontestabil cel mai mare umorist al nostru. Cunoștința copilului, a adolescentului, cu teatrul — care se săvîrșește oricum, inevitabil — ar putea fi consolidată cultural și estetic într-un chip mai specific, mai conform cu natura reală a acestei arte — deci mai temeinic — prin ajutorul școlii.

Se pot face în acest sens și unele sugestii concrete. Prezența teatrului ca istorie și modalitate artistică în manuale și în programa școlii de cultură generală e o problemă aparte, care cere o dezvoltare specială. Dar vizionarea colectivă de spectacole reprezentative urmate de discuții sub în-

drumarea profesorului e o metodă care ar merita generalizare. Introducerea unor ore de istorie, teorie și practică scenică în programa școlilor pedagogice, tînd seama că majoritatea profesorilor de la sate și din orașele fără instituții teatrale devin instructori artistici ai echipelor de teatru amator ori ai brigăzilor artistice. S-ar conveni luată în studiu Inițierea unui seminar de teatru, cu manifestări experimentale în facultățile de filologie e o propunere care se întemeiază pe precedente reușite. Dezvoltarea într-un chip sistematic și cu o bună îndrumare centrală a teatrului amator școlar, (care se practică oricum, numai că fără continuitate și cu rezultate intimplătoare) cu un repertoriu selectat după criterii adecvate, ar fi cit se poate de profitabilă. Se mai întâmplă azi, prin unele locuri, să se cheltuiască mult timp, energie și cîteodată, din păcate, chiar inspirație sinceră pentru organizarea unor reprezentații cu totul nefericite de serbare școlară, în care crăiese cu păr de cineră și pitici cu bărbi de vată transpiră spăimoși pentru a rosti strofe spelbe croite de autori ocazionali locali. Alte ori se fac incursiuni așijderea în cumplite acte de tragedie scoase fragmentar din manualul de limba franceză. Nu s-ar putea oare ca aceeași cantitate de strădanie să fie îndreptată spre punerea în scenă, cu elevii, a unor

momente sau chiar piese întregi, reprezentative, din repertoriul românesc studiat la orele de literatură? Dacă în București, de pildă, studenții claselor de regie și actorie de la Institutul de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale” ar lua sub patronaj artistic cel puțin cîteva centre școlare s-ar putea, cred, realiza o frumoasă, pilduitoare experiență și din punct de vedere al tînutei spectacolelor. Organizarea unor expuneri facultative ale oamenilor de teatru la clasele mari, inițierea unui curs liber de introducere în problemele teatrului, la Institutul „I. L. Caragiale” pentru finetel școlar din Capitală și altele, pot constitui, în traducerea lor practică, un început de intervenție necesară în sprijinul amplificării orizontului cultural al tuturor celor pe care școala îi pregătește pentru viață, a căror sete de frumusețe și stimulare de organizarea societății noastre actuale și caută a fi satisfăcută de întreaga noastră civilizație socialistă.

Neîndoim că una sau alta din sugestiile de mai sus e armandabilă și că ele ar putea fi înlocuite (ori completate) cu multe altele la fel de (sau mai) eficiente. Totul e să luăm efectiv în considerare problema, cu conștiința că ea nu provine dintr-o pornire subiectivă, ci dintr-o necesitate a vieții.

VALENTIN SILVESTRU

Scenă din spectacolul „Noaptea e un sfernic bun” prezentat de Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” din Capitală.

Referatul Secției regionale de învățămînt

Între 22 noiembrie și 8 decembrie 1963, o brigadă de inspecție a Ministerului Învățămîntului s-a deplasat în regiunea Maramureș pentru a controla și îndruma activitatea desfășurată de organele de învățămînt din regiune.

Inspecția a cuprins principalele probleme privind munca secțiilor de învățămînt, a conducătorilor de școli și a corpului didactic. A fost cercetată în mod deosebit calitatea activității de îndrumare și control efectuată de inspectorii școlari și directorii de școli așa cum se reflectă ea în conținutul lecțiilor și al muncii educative.

Observațiile făcute cu prilejul controlului au fost discutate nu numai individual, cu fiecare dintre învățătorii și profesorii la lecțiile cărora s-a asistat, ci și în ședințe ale comisiilor metodice de specialitate și ale cercurilor pedagogice, cit și ale directorilor de școli din raion sau oraș, unde membrii brigăzii au dat îndrumări pentru îmbunătățirea muncii.

Sinteza observațiilor și constatărilor brigăzii a constituit materialul de bază al unei ședințe de analiză la care au participat vicepreședinții ai comitetelor executive ale sfaturilor populare, raionale și orașenești, șefii secțiilor de învățămînt, inspectorii și directorii de școli.

În paginile de față prezentăm principalele probleme care au fost dezbătute în ședință.

În ședința de analiză a muncii secției de învățămînt a regiunii Maramureș a prezentat un referat în care au fost abordate câteva probleme vădînd preocupările organelor locale de învățămînt. Referatul a subliniat faptul că, prin grija organelor de partid și de stat, școlilor din regiunea Maramureș li s-au creat în acest an școlar condiții mai bune de muncă. Au fost date în folosință 215 săli de clasă nou construite, depășindu-se cu 8 săli de clasă prevederile planului de construcții școlare. S-au remarcat în deosebi, prin preocuparea lor pentru construcțiile școlare, raioanele Lăpuș și Vișeu. În vederea îmbunătățirii localurilor școlare existente, în vara anului 1963 în regiunea Maramureș au fost executate reparații capitale în valoare de două milioane lei. Numeroase școli, cum sînt Școala specială din Girdani, școlile de 8 ani din comunele Cuhea și Vișeu de Jos, Școala nr. 2 din Sighet ș.a. și-au deschis astfel cursurile în condiții mult mai bune decît în anul trecut. În total au fost reparate 320 săli de clasă. De asemenea, construcțiile școlare ridicate din fond central și o parte din celelalte școli din regiune au fost dotate cu mobilier școlar nou, care a fost primit la vreme, la datele stabilite de acord cu întreprinderile furnizoare. Astfel, pînă la 31 decembrie 1963 au fost dotate cu mobilier nou un număr de 375 de săli de clasă. Multă atenție s-a acordat și înregistrării internatelor școlare, cărora le-a fost repartizat inventar gospodăresc în valoare de 1.750.000 lei.

În mod deosebit s-au preocupat organele de învățămînt de

dotarea școlilor cu material didactic. Laboratoarele și muzeele școlare au primit aparate, mlațe, hărți, planșe etc. în valoare de 1.600.000 lei. De asemenea bibliotecilor școlare le-au fost distribuite cărți în valoare de peste un milion lei.

Toate acestea au asigurat posibilitatea cuprinderii la cursuri a tuturor copiilor de vîrstă școlară. Preocupîndu-se de realizarea unei frecvențe cit mai regulate, majoritatea învățătorilor și profesorilor, a directorilor de școli și a secțiilor de învățămînt raionale au dus, cu ajutorul organelor locale și al organizațiilor de masă, o intensă muncă propagandistică în rîndul părinților pentru trimiterea copiilor la școală. Datorită strădanilor depuse în această direcție, la multe școli, cum sînt cele din comunele Cerbești, Vima Mică, Rogoz (raionul Lăpuș), Poienile Gîdului (raionul Vișeu), Boiul Mare, Valea Vinului (raionul Someșuța) etc. s-a înregistrat o bună frecvență a tuturor elevilor. Din păcate, nu în toate școlile din regiune s-a făcut vîdită aceeași preocupare pentru problema frecvenței regulate a cursurilor de către elevi încă din prima zi de școală. Așa s-a făcut că la unele școli din raioanele Vișeu, Oaș, Carei s-au mai înregistrat, la începutul cursurilor din acest an școlar, destul de mulți elevi absenți.

În continuare, referatul secției de învățămînt a tratat o serie de probleme legate de ridicarea calității procesului instructiv-educativ. S-a arătat astfel că, pe

această linie, secția de învățămînt a regiunii Maramureș s-a preocupat de îmbunătățirea activității de îndrumare și control a secțiilor de învățămînt raionale și a directorilor de școli, de perfecționarea continuă a pregătirii cadrelor didactice prin reorganizarea comisiilor metodice, a cercurilor pedagogice și a cursurilor de perfecționare, de urmărirea atentă a rezultatelor înregistrate în activitatea școlară, de întărirea colaborării dintre școală, familie și organizațiile de tineret.

Căutînd să asigure îndrumarea concretă a școlilor inspectorii au vizitat, în trimestrul I al acestui an școlar, 14 unități școlare în orașul Satu Mare, 37 de școli în raionul Vișeu, 31 de școli în raionul Someșuța, 22 de școli în raionul Oaș. Tematica inspecțiilor n-a fost axată însă decît în preamăsură pe probleme de conținut, iar numărul asistențelor la lecții a fost destul de redus. Din cauza timpului scurt petrecut de inspectorii în școli, a goanei după inspecții, multe din materialele încheiate în urma inspecțiilor au fost întocmite superficial. De asemenea, nu s-a urmărit cu suficientă perseverență realizarea la timp a sarcinilor trasate cadrelor didactice inspectate. Deficiențele muncii de îndrumare și control se datoresc în bună parte și faptului că la unele secții raionale de învățămînt există încă tendința de a se da mai multă atenție problemelor administrative și gospodărești în detrimentul muncii de conținut.

Tratînd, în continuare, pro-

blemele muncii metodice, referatul secției de învățămînt a subliniat rezultatele bune obținute de cercul pedagogic al directorilor de școli medii, la care au fost dezbătute problemele de actualitate ale primului trimestru. Acest cerc, organizat la nivel regional, a înlesnit, prin activitatea pe care o desfășoară, prin discuțiile care au avut loc în cadrul lui, un larg schimb de experiență între directorii de școli medii, dovedindu-și utilitatea în munca de zi cu zi a școlilor respective. De asemenea, referatul a vorbit despre munca cercurilor pedagogice pe obiecte și a comisiilor metodice și a relevat preocupările privind perfecționarea învățătorilor și profesorilor, subliniind atenția care s-a acordat sprijinirii cadrelor didactice insuficient pregătite, îmbogățirii bagajului lor de cunoștințe pedagogice și de specialitate. Astfel, pe lîngă activitatea lor în cercurile pedagogice și în comisiile metodice, acestea participă la un cerc în cadrul căruia primesc îndrumări concrete cu privire la predarea lecțiilor din perioada imediat următoare.

Pentru perfecționarea pregătirii profesorilor au fost organizate și unele cursuri. Astfel, în timpul vacanței de iarnă au avut loc cursuri pentru învățătorii și profesorii de agricultură, de educație fizică și de limba franceză.

Referatul secției de învățămînt a regiunii Maramureș s-a încheiat cu cîteva aprecieri privind rezultatele procesului instructiv-educativ.

Concluziile brigăzii de inspecție

Inspecția efectuată în școlile regiunii Maramureș de către brigada Ministerului Învățămîntului a relevat că activitatea instructiv-educativă din aceste școli se desfășoară în general în condiții corespunzătoare. Urmărind traducerea în viață a sarcinilor trasate învățămîntului de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., organele școlare și cadrele didactice s-au străduit necontenit să ridice nivelul pregătirii generale a elevilor, să cultive în rîndurile acestora trăsăturile caracteristice omului societății socialiste.

Pe baza îndrumărilor date de către organele de partid și de stat, secțiile de învățămînt și-au orientat activitatea către soluționarea unor probleme importante pentru bunul mers al învățămîntului, țînd seama de condițiile specifice regiunii. Analiza periodică a unor probleme privind organizarea și conținutul învățămîntului în ședința biroului regional de partid sau în ședințe ale birourilor de partid raionale, în sesiuni ale sfaturilor populare sau în ședințe ale comitetelor executive au contribuit la rezolvarea unor sarcini caracteristice anumitor etape școlare.

Controlul a relevat că, printre preocupările secțiilor de învățămînt din regiune, un loc de seamă l-a ocupat pregătirea profesională și politică a cadrelor didactice. În acest scop s-au organizat, pe lîngă cursurile obișnuite de perfecționare, forme de activitate variate menite să asigure învățătorilor și profesorilor fără pregătire suficientă o îndrumare concretă, diferențiată, referitoare la organizarea și desfășurarea activității didactice. De asemenea, pentru îmbunătățirea muncii de conducere a școlilor a fost organizat, la nivelul regiunii, un cerc pedagogic al directorilor de școli medii și, pe plan raional, cercuri ale directorilor din școlile generale de 8 ani, unde se dezbate diverse probleme privind munca instructiv-educativă. De exemplu,

cercul pedagogic al directorilor de școli medii a discutat recent despre activitatea conducerii școlii pentru prevenirea și combaterea supraincercării elevilor și a organizat o acțiune de popularizare a experienței, acumulate pe această linie la Școala medie nr. 2 din Satu Mare.

Activitatea de îndrumare și control desfășurată de către secțiile de învățămînt din regiunea Maramureș în anul școlar trecut și în acest an școlar s-a extins asupra unui număr mai mare de școli, ceea ce a permis o cunoaștere mai temeinică a activității acestora. Secția de învățămînt a orașului Satu Mare, bunăoară, a reușit să controleze în anul școlar trecut toate școlile generale de 8 ani și a încheiat în urma inspecțiilor procese verbale în care au fost cuprinse îndrumări valoroase. Inspectorii au început să acorde o atenție sporită controlului de specialitate, ceea ce le permite să cunoască mai temeinic conținutul activității învățătorilor și profesorilor.

În școlile inspectate, brigada Ministerului Învățămîntului s-a putut convinge că majoritatea directorilor au orientarea necesară și pot face față sarcinilor legate de organizarea și coordonarea procesului instructiv-educativ. Unii dintre ei, ca tovarășii Iuliu Szabo de la Școala medie nr. 2 din Satu Mare, Elvira Pirvan de la Școala de 8 ani nr. 1 din Baia Mare, Emil Păteș de la Școala de 8 ani din Vezendiu, raionul Carei, au reușit să cuprindă în munca lor principalele laturi ale activității din școală.

Mulți directori de școli se preocupă îndeaproape de educarea elevilor în spiritul moralei comuniste. Ei acordă o atenție sporită organizării și conținutului activității dirigintilor, pentru ca aceștia să obțină rezultate mai bune în ceea ce privește organizarea colectivului de elevi, realizarea disciplinei conștiente, atitudinea activă față de învățatură, dezvoltarea

rea convingerilor și sentimentelor comuniste. Multe conduceri de școli au reușit să mobilizeze și familiile elevilor la munca educativă.

Pentru îmbunătățirea metodelor de predare utilizate de către învățătorii și profesorii, conducerea unora dintre școlile controlate au indicat comisiilor metodice teme care au fost dezbătute de profesorii de specialitate. Astfel, comisia metodică a profesorilor de matematică și fizică de la Școala medie din Carei a discutat, la sugestia conducerii școlii, tema „Rezolvarea problemelor de fizică”.

Grija directorilor pentru bunul mers al procesului instructiv-educativ rezultă și din numărul apreciabil de asistențe efectuate la orele de curs. Observațiile efectuate cu acest prilej de către directorii ca Lucia Varhianovschi și Grigore Holdiș de la Școala medie din Sighet, Nicolae Poșta de la Școala medie nr. 3 din Baia Mare, Vasile Sălăgean, de la Școala medie nr. 2 din Satu Mare, Armand Pall, de la Școala de 8 ani din Cîmpulung la Tisa, raionul Sighet, reflectă o permanentă preocupare pentru asigurarea conținutului științific al lecțiilor și pentru utilizarea unor procedee adecvate în procesul predării.

Inspecția efectuată de către brigada Ministerului Învățămîntului în regiunea Maramureș a urmărit nu numai munca organelor de învățămînt și a conducătorilor de școli, ci și modul în care se realizează sarcinile instructiv-educative în cadrul diferitelor obiecte de învățămînt. Un accent deosebit a fost pus pe cunoașterea nivelului real de pregătire al elevilor, a gradului în care școala reușește să formeze tineri multilateral dezvoltăți, capabili să facă față sarcinilor construcției socialismului.

Membrii brigăzii au constatat că în școlile controlate există numeroase cadre didactice care, datorită conștiințozității lor în muncă, realizează lecții de bună calitate. Printre acestea se nu-

mără învățătorii ca tovarășii Simion Pîntea, Florica Apan, Elisabeta Kiș și Elena Podoabă, profesorii de limba română Marta Chișu, Paul Suceveanu și Eracle Tîrnică, profesorii de limba maghiară Ileana Ginal și Maria Gergely, profesorii de istorie Alexandru Baniasz și Lucia Varhianovschi, profesorii de marxism-leninism Vasile Sălăgean și Gheorghe Oros, profesorii de științe naturale și agricultură Livia Balea, Paul Pteancu și Paul Bartok. Prin măiestria lor metodică, prin prezentarea clară, accesibilă și convingătoare a cunoștințelor, astfel de cadre didactice asigură lecțiilor o eficiență ridicată.

Rezultate bune obține la clasa la care predă învățătoarea Eugenia Petruțiu, de la Școala generală de 8 ani nr. 1 din Baia Mare. Elevii ei din clasa a II-a „A” se exprimă în propoziții și fraze alcătuite logic, scriu corect și estetic și au deprinderi temeinice de calcul oral și scris.

Numeroși profesori și învățători pun în valoare, în cadrul orelor de curs, conținutul educativ al lecțiilor, interpretînd fenomenele din natură și societate de pe pozițiile materialismului dialectic și istoric. Un bun exemplu îl constituie în această privință o lecție ținută de profesorul Vasile Sălăgean care, vorbind la clasa a X-a a Școlii medii nr. 2 din Satu Mare despre trăsăturile imperialismului, a scos în evidență problema luptei de eliberare a popoarelor din colonii, exemplificînd-o cu date dintre cele mai actuale. O bună orientare ideologică a dovedit și lecția de geografie a profesorului Gavrilă Sabău de la Școala medie din Carei cu privire la luncile și Delta Dunării, lecție în care s-a vorbit pe larg despre măsurile stabilite prin documentele de partid și de stat pentru valorificarea acestor resurse naturale.

Preocupări importante s-au observat la unele cadre didactice în legătură cu legarea cunoștințelor de viață, de practica construirii socialismului în țara noastră. Profesorii de agricultură de la Școala medie din Carei, de pildă, fac adesea referiri la rezultatele obținute de gospodăriile agricole de

stat și gospodăriile agricole colective locale, subliniind justetea politicii partidului nostru de dezvoltare a agriculturii socialiste. Ei au confecționat, împreună cu elevii, machetele unor mașini agricole produse în țara noastră, machete care au fost omologate de Ministerul Învățămîntului ca material didactic. În această privință este demnă de amintit și activitatea rodnică pe care o desfășoară profesorul Ladislav Bagi, de la Școala medie nr. 2 din Satu Mare, care confecționează mult material didactic pentru predarea științelor naturale, creînd modele și planșe originale.

Brigada a constatat de asemenea că în multe școli din regiunea Maramureș se obțin rezultate bune în munca educativă. Numeroși profesori diriginți sînt interesați de realizarea educației multilaterale a elevilor. Preocupări largi s-au observat, de exemplu, în această privință la profesora Cornelia Turda, de la Școala medie nr. 3 din Baia Mare. Ore de dirigenție bogate în conținut, care au exercitat o influență pozitivă asupra elevilor, țîn și profesorii Olga Unterberger, Cornelia Circa și mai ales Alexandru Feher. Organizînd cu elevii săi din clasa a XI-a, la o oră de dirigenție, o discuție menită să contribuie la educarea lor ateistă, tov. Feher și-a bazat argumentarea pe explicația științifică a fenomenelor, împletită cu exemple din literatura populară și cultă.

Unele acțiuni colective organizate în afara clasei sub conducerea cadrelor didactice contribuie mult la întărirea prieteniei între elevii de diferite naționalități. Așa sînt de exemplu acțiunile patriotice, manifestările sportive, pregătirea serbărilor, reuniunile tovarășești etc. O realizare meritorie a fost remarcată la Școala medie din Sighet, al cărei cor, la care participă elevi români, maghiari și ucraineni, are un reper-toriu bogat pe care-l execută la un nivel artistic corespunzător.

Pe lîngă constatările care au pus în lumină rezultatele bune ob-

ȘCOLILOR MARAMUREȘENE

DISCUȚII

După ce au ascultat referatul secției de învățământ și concluziile brigăzii Ministerului Învățământului, participanții la ședința de analiză a activității școlilor din regiunea Maramureș — și-au expus și ei punctele de vedere cu privire la această activitate.

Printre problemele luate în discuție un loc important l-au ocupat cele privitoare la căile perfecționării profesorilor în scopul de a ridica necontenit calitatea procesului instructiv-educativ. Au fost prezentate unele inițiative interesante pe această linie, cum ar fi, de pildă, organizarea „orei directorului” (despre care a vorbit tov. Nicolae Posta, directorul Școlii medii nr. 3 din Baia Mare) sau organizarea cercurilor pedagogice pentru diriginți pe serii de clase (despre care a vorbit tov. Andrei Bălan, șeful secției de învățământ a orașului Satu Mare). „Ora directorului” reprezintă o cale de a asigura îndrumarea diriginților prin modelul viu al unei ore de dirigenție ținută de către însuși directorul școlii. La rîndul ei, organizarea cercurilor pedagogice ale diriginților pe serii de clase este menită să asigure o dezbateră mai concretă a problemelor muncii educative.

Alături de inițiativa citată, tov. Andrei Bălan s-a referit, în cuvîntul său, la atenția care se acordă în orașul Satu Mare organizării schimburilor de experiență între cadrele didactice, menționînd că acestea s-au dovedit un mijloc eficient de a asigura creșterea calității muncii.

O bună parte dintre cei care au luat cuvîntul au tratat probleme ale muncii inspectorilor. Tov. Marian Dumitru, șeful secției de învățământ a raionului Oaș, a vorbit despre modul cum este organizată activitatea ins-

pectorilor de la această secție în vederea cuprinderii în acțiunea de îndrumare și control a tuturor școlilor din raion. Astfel, secția de învățământ și-a alcătuit un plan amănunțit de inspecție, defalcat pe trimestre, a cărui îndeplinire este urmărită cu rigurozitate. În conformitate cu acest plan, în trimestrul I au și fost inspectate 24 de școli.

Vorbînd de asemenea despre activitatea inspectorilor, șeful secției de învățământ a raionului Vișeu, tov. Nicolae Trifu, s-a oprit pe larg asupra problemei pregătirii profesionale a cadrelor de control și îndrumare. El a relevat însemnătatea cursurilor organizate de Ministerul Învățământului pentru inspectorii și a cerut ca astfel de acțiuni să fie continuate.

În cursul discuțiilor au fost abordate și problemele muncii directorilor. De exemplu, tov. Iuliu Szabo, directorul Școlii medii nr. 2 din Satu Mare, a vorbit despre stilul de muncă al conducerii școlii, despre sarcinile ce revin directorilor pentru a asigura lecțiilor un nivel cât mai ridicat. Tov. Lucia Varhaniovsechi, directoarea Școlii medii din Sighet, s-a oprit asupra activității consiliului pedagogic, relevînd rolul important pe care îl poate juca în muncă școlii acest organ colectiv atunci cînd este bine condus. Tov. Vasile Roman, directorul Școlii medii din Carei, a subliniat sarcina directorului de a-i mobiliza pe învățători și profesori să se înscrie la examenele pentru obținerea gradelor didactice în scopul desăvîrșirii pregătirii lor profesionale.

În încheierea discuțiilor, tovarăsa Letiția Pinteș, vicepreședinta a Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Maramureș, a arătat că inspecția efectuată de brigada Ministerului

Învățământului a fost de un real folos, orientînd organele școlare locale asupra căilor ce vor trebui folosite în viitor pentru a asigura o cit mai bună desfășurare a procesului instructiv-educativ. Vorbitorul a subliniat că în regiunea Maramureș s-au obținut în ultimul timp rezultate pozitive atît în ceea ce privește asigurarea bazei materiale a învățămîntului cît și în ceea ce privește calitatea procesului instructiv-educativ. La obținerea acestor rezultate a contribuit și faptul că, în general, comitetele executive ale sfaturilor populare raionale s-au ocupat și ele mai mult de problemele de învățămînt.

Vorbitorul a insistat asupra necesității de a se acorda o atenție sporită înțelegerii de către elevi a noțiunilor predate în lecții și a combătut stilul de muncă al acelor profesori care dau în primul rînd atenție memorizării mecanice a cunoștințelor, negliind înțelegerea acestor cunoștințe, desprinderea a ceea ce este esențial în ele, reliefaarea legăturilor logice între fenomenele studiate. Această stare de lucruri se explică prin lipsa de pregătire a profesorilor respectivi, prin superficialitatea cu care își privesc ei îndatoririle didactice, ca și prin lipsurile existente încă în munca directorilor de școli și a secțiilor de învățămînt.

Încheindu-și cuvîntul, tov. Pinteș a stăruit asupra necesității ca, pornind de la aprecierile făcute de către brigada de inspecție a ministerului și de la recomandările acesteia, atît cadrele didactice cît și directorii de școli și secțiile de învățămînt să depună eforturi pentru a asigura o creștere reală a calității procesului de învățămînt, a pregătirii elevilor.

Elevii clasei a VIII-a de la Școala medie din Negrești-Oaș

Sarcini de viitor

Toate observațiile care s-au făcut cu privire la munca secției de învățământ a regiunii Maramureș au ajutat acesteia să precizeze măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii activității din trimestrul al II-lea. Aceste măsuri au fost prezentate de către șeful secției regionale, într-o ședință specială și lucrătorilor de la secțiile de învățămînt raionale, cărora li s-a arătat cum trebuie să-și desfășoare munca în etapa viitoare, indicîndu-li-se să studieze atent materialele brigăzii de inspecție privitoare la predarea diferitelor obiecte de învățămînt.

Atenția principală va fi îndreptată în primul rînd spre cunoașterea cît mai temeinică a activității directorilor și a cadrelor didactice, spre ridicarea calității îndrumării și controlului procesului instructiv-educativ.

De asemenea, secțiilor de în-

vățămînt raionale li s-a cerut să se preocupe mai mult de pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice, de sprijinirea formelor de activitate metodică recent introduse pentru ajutorarea profesorilor cu pregătire insuficientă, de organizarea schimburilor de experiență între directorii de școli și între profesorii diriginți. Unele probleme — ca predarea limbii române, educarea ateist-științifică a elevilor, conținutul activităților în afara clasei și extrașcolare — vor fi studiate în mod special.

În încheiere, șeful secției de învățămînt regionale, prof. Cornel Borlea, s-a referit la necesitatea creșterii exigenței inspectorilor școlari atît în controlul unităților subordonate cît și în ceea ce privește calitatea muncii proprii.

ținute de unii profesori și învățători din școlile controlate, inspecția efectuată de brigada Ministerului Învățământului a scos la iveală și o serie de lipsuri care influențează negativ pregătirea elevilor. Asistențele la lecții, cercetarea caietelor de teme, a lucrărilor scrise trimestriale, ca și interogările orale și lucrările de control date de specialiștii din brigadă au arătat că o serie de elevi și uneori chiar clase întregi nu dovedesc la unele obiecte cunoștințe în raport cu cerințele programelor.

La limba română, de exemplu, o parte din elevi posedă un volum de cunoștințe nesatisfăcător. O serie de elevi de la Școala de 8 ani din Cimpulung la Tisa sau de la Școala nr. 3 din Baia Mare și-au însușit, în mod teoretic, regulile gramaticale, dar le aplică greu în exprimarea orală și foarte greu în exprimarea scrisă. Sînt slab pregătiți la limba și literatura română elevii Școlii medii din Carei, unde predă prof. Gheorghe Ghindele. Tot așa se prezintă situația la istorie la Școala medie din Sighet, unde predă prof. Victor Petreus, și la geografie, la Școala medie nr. 2 din Satu Mare. La această situație contribuie și faptul că elevii nu sînt antrenați în suficientă măsură în lectura unor opere literare care să-i deprîndă cu folosirea corectă a limbii române și să le lărgescă orizontul de cunoștințe.

Numeroși elevi și-au însușit o serie de deprinderi de calcul, dar mai puțini sînt în măsură să analizeze logic o problemă sau să trateze în întregime un subiect fără ajutorul profesorului. S-a constatat că aceste neajunsuri se explică mai ales prin neglijaarea justificării logice de către profesori a operațiilor ce se efectuează.

O altă deficiență care a fost constatată la profesorii de matematică de la clasele VIII—XI din școlile controlate este aceea că nu manifestă suficientă grijă pentru introducerea și folosirea elementelor noi din programa școlară. Aceasta prejudiciază în mod evident buna pregătire a elevilor.

La orele de agricultură nu se pune întotdeauna accentul cuvenit pe activitatea practică și din această cauză unii elevi nu capătă deprinderile prevăzute de programa școlară. Pe lîngă faptul că se abuzează de lecții teoretice, ținute în clasă, la unele școli de 8 ani, cum sînt cele din Dănești sau Giulești, există mult formalism în alegerea și executarea lucrărilor practice agricole. Terenurile experimentale nu sînt organizate pretutindeni în conformitate cu indicațiile date de minister, nu au devenit adevărate laboratoare unde elevii să poată efectua observații, demonstrații și experiențe didactice.

Rezultate slabe în pregătirea elevilor s-au constatat și la unele clase I—IV. Spre exemplu, la clasa a IV-a din Giulești, unde predă învățătoarea Pia Belbe, nici un elev n-a scris pe de-a-ntregul corect dictarea dată la lucrarea de control, iar o parte din ei n-au respectat nici una din cele șapte ortograme pe care le conținea textul. Elevi slab pregătiți s-au întîlnit și la Școala de 8 ani din Berea, raionul Carei, la Școala nr. 5 din Satu Mare și mai ales la Școala nr. 4 din Sighet, unde elevii clasei a IV-a, condusă de învățătorul Ion Vesa, citește pe silabe, nu pot povesti cele citite, iar cînd scriu omit litere, deformează cuvinte și nu pot aplica regulile ortografice. Deși acestea sînt cazuri izolate, ele nu trebuie să scape atenției celor ce au răspunderea îndrumării procesului de învățămînt.

Lipsurile constatate în pregătirea elevilor își au obirșia în primul rînd în activitatea nesatisfăcătoare desfășurată de unii învățători și profesori. În cele mai multe cazuri, rezultatele slabe se datoresc nu atît insuficienței cunoașterii a metodicii predării diferitelor obiecte, cît mai ales minimalizării rolului pe care îl are pregătirea zilnică a lecțiilor de către fiecare profesor sau învățător. Ce altă explicație poate fi dată, de exemplu, rezultatelor slabe pe care le obține învățătorul Ion Vesa în condițiile în care el însuși vine în clasă fără ca măcar să fi precizat conținutul lecției pe care urmează să o predea? La fel se explică și greșelile de conținut pe care le-au

făcut la lecții unii profesori ca Ecaterina Demeter de la Școala de 8 ani din Petrești sau Constantin Diaconescu de la Școala medie din Sighet, ca și improvizațiile la care a încercat să recurgă profesorul Vasile Godza din Sighet. Nu poate fi justificată în nici un mod atitudinea condamnată a profesorului Alfred Mazalik de la Școala medie din Sighet care, fiind surprins de inspecție nepregătit pentru lecție, a încercat să iasă din impas prînd pentru a doua oară lecția „Crisizele economice de supraproducție”.

Aceeași cauză, nepregătirea temeinică pentru lecție, are consecințe negative și în cazul unor profesori cu o bună pregătire de specialitate, ca Iuliu Bud de la Satu Mare sau Carol Benk de la Sighet, care nu stabilesc cu grijă volumul de cunoștințe ce urmează să fi predate și, în consecință, depășesc programa școlară și puterea de înțelegere a elevilor.

Lipsurile existente în cunoștințele unor elevi au la bază și o serie de deficiențe de ordin metodic. Numeroase cadre didactice folosesc invariabil lecția combinată sau mixtă fără să chibzuiască prea mult în alegerea tipului adecvat. Alții își limitează predarea la dictarea lecției sau chiar la scrierea ei pe tablă, ca să nu mai vorbim de unele practici de-a dreptul „originale”, ca aceea a profesorului Nicolae Berinde de la Școala de 8 ani din Giulești, raionul Sighet, care, în loc să alcătuiască schema lecției pe tablă, cere elevilor să sublinieze în manual ceea ce consideră că este mai important.

Exigența scăzută de care dau dovadă unele cadre didactice în aprecierea cunoștințelor elevilor este departe de a contribui la buna lor pregătire. Într-adevăr, acestea au apreciat răspunsurile orale, lucrările scrise trimestriale și chiar lucrările de control date de membrii brigăzii cu un decalaj de două și trei puncte în plus. Rezultă deci că în unele din școlile controlate notele nu reflectă nivelul real de pregătire al elevilor. Aceasta se mai explică și prin faptul că rezultatele la învățătură sînt deseori apreciate numai din

punctul de vedere al volumului de cunoștințe, fără să se aibă în vedere calitatea și temeinicia lor.

Membrii brigăzii Ministerului Învățământului au constatat că lipsurile existente în școlile inspectate se datoresc, în parte, și felului cum își îndeplinesc conducerile școlilor și secțiile de învățămînt sarcinile ce le revin în îndrumarea și controlul învățămîntului. Cercetarea muncii directorilor a arătat că unii din aceștia s-au ocupat în prea mică măsură de organizarea activității didactice din școală, de aplicarea și parcurgerea programelor școlare, de ajutorarea cadrelor didactice tinere, aflate în perioada de stagiu pentru definitivat sau insuficient pregătite, de studiul individual al învățătorilor și profesorilor. Controlul efectuat de unii directori nu se situează la nivelul cerințelor. Pe lîngă faptul că o parte dintre aceștia, ca Iuliu Belbe, Nicolae Gabor sau Gheorghe Fetic, au realizat, în peste două luni și jumătate de școală, un număr redus de asistențe la ore, (între 9 și 16), controlul efectuat de ei asupra activității la clasă s-a limitat nu o dată la urmărirea superficială a lecției în sine, lipsind continuitatea în urmărirea anumitor probleme. Și analizele de lecții se rezumă deseori la aspecte disparate și la aprecieri cantitative privind pregătirea elevilor.

Unii directori nu au acordat atenția cuvenită planului comun de activități al școlii și organizației U.T.M. La școlile de 8 ani din Vezendiu, Dindești, Sisești și Berbești sau la Școala nr. 5 din Sighet acest plan nici nu fusese întocmit pînă la data controlului. Altele, planurile nu sînt rezultatul unei colaborări permanente, nu țin seama de posibilitățile de realizare, de specificul claselor, nu sînt alcătuite în funcție de sarcinile școlii și ale organizației de tineret.

Secțiile de învățămînt au căutat să ajute școlile în îmbunătățirea continuă a muncii lor. Ele nu au reușit să realizeze însă integral sarcinile pe care și le-au propus, adesea datorită faptului că îndrumarea și controlul nu se conturează ca o problemă de primă im-

portanță în ansamblul muncii lor. Sînt școli, cum ar fi Școala medie din Tășnad, Școala de 8 ani nr. 1 din Baia Mare, precum și numeroase școli de 8 ani cu clasele I—IV, care nu au fost inspectate de ani de zile.

Studierea documentelor de inspecție a scos la iveală unele deficiențe și în legătură cu organizarea, desfășurarea și metodică inspecției. Timpul afectat pentru controlul individual sau în brigadă nu este proporțional cu mărimea școlilor. În raionul Carei, de exemplu, marea majoritate a inspecțiilor la școlile de 8 ani se desfășoară într-o singură zi. Din această cauză controlul este superficial și nu cuprinde activitatea tuturor cadrelor didactice din școală. Unii din inspectorii raionali analizează lecțiile în mod descriptiv, fără să aibă în vedere ansamblul activității celui inspectat, iar pregătirea elevilor este apreciată prin afirmații generale, neaprofundate. Sumar este controlat și activitatea directorilor. Controlul privește deseori numai modul cum aceștia își păstrează documentele și numărul de asistențe efectuate.

Inspectorii regionali și raionali nu au reușit să ajute întotdeauna cadrele didactice de specialitatea de care răspund, iar unii din ei nu cunosc bine situația predării acestei specialități. De asemenea, este deficitară cunoașterea muncii corpului didactic, a posibilităților și rezultatelor obținute de către învățători și profesori.

La rîndul ei, secția de învățămînt a regiunii — care are multe realizări în muncă — nu a reușit să ajute sistematic, unitar și permanent secțiile raionale și orașenești. Ea a controlat în prea mică măsură felul în care acestea și-au organizat și desfășoară munca, eficiența activității lor etc.

În încheiere, brigada Ministerului a recomandat măsurile necesare, care vor trebui să stea în atenția organelor de învățămînt în următoarele etape școlare.

De vorbă cu oameni ai școlii despre RECREAȚII

Recent, gazeta noastră a întreprins un raid-anchetă prin câteva școli. Tema lui: recreațiile. Sau, mai concret, cum sînt respectate acestea, cum se desfășoară ele, ce măsuri iau școlile pentru ca disciplina și comportarea bună, tovarășească, să fie respectate și în timpul jocului liber, inițiat după fantezia copiilor — cu alte cuvinte, pentru ca educația să nu se întrerupă în acest fragment de timp al recreației.

Se respectă în totul timpul recreației?

— Noi știm că peata de zece sau douăzeci de minute care desparte între ele orele de curs — pe a spus, de exemplu, tovarășul Const. Clușca, directorul Școlii medii nr. 2 din Capitală — este foarte necesară elevilor. De ce, este leana de intelanță după cincizeci de minute de efort intelectual, de atenție, de concentrare, elevii au nevoie de odihnă, de mișcare, de relaxare, ca să și poată împinge la limită pentru un nou efort în ora care urmează. Apoi, recreația este necesară și pentru psihologia clasei, pentru pregătirea materialului didactic cu urmează a fi folosit la lecția următoare, pentru pregătirea elevilor în vederea acestei lecții. Și să nu uităm nici pe profesori. Și ei au nevoie de o pauză între două lecții și pentru odihnă și pentru pregătire. Iată de ce noi vedem ca timpul recreației să fie respectat integral, ca profesorii să și încheie lecția îndată ce sîntă.

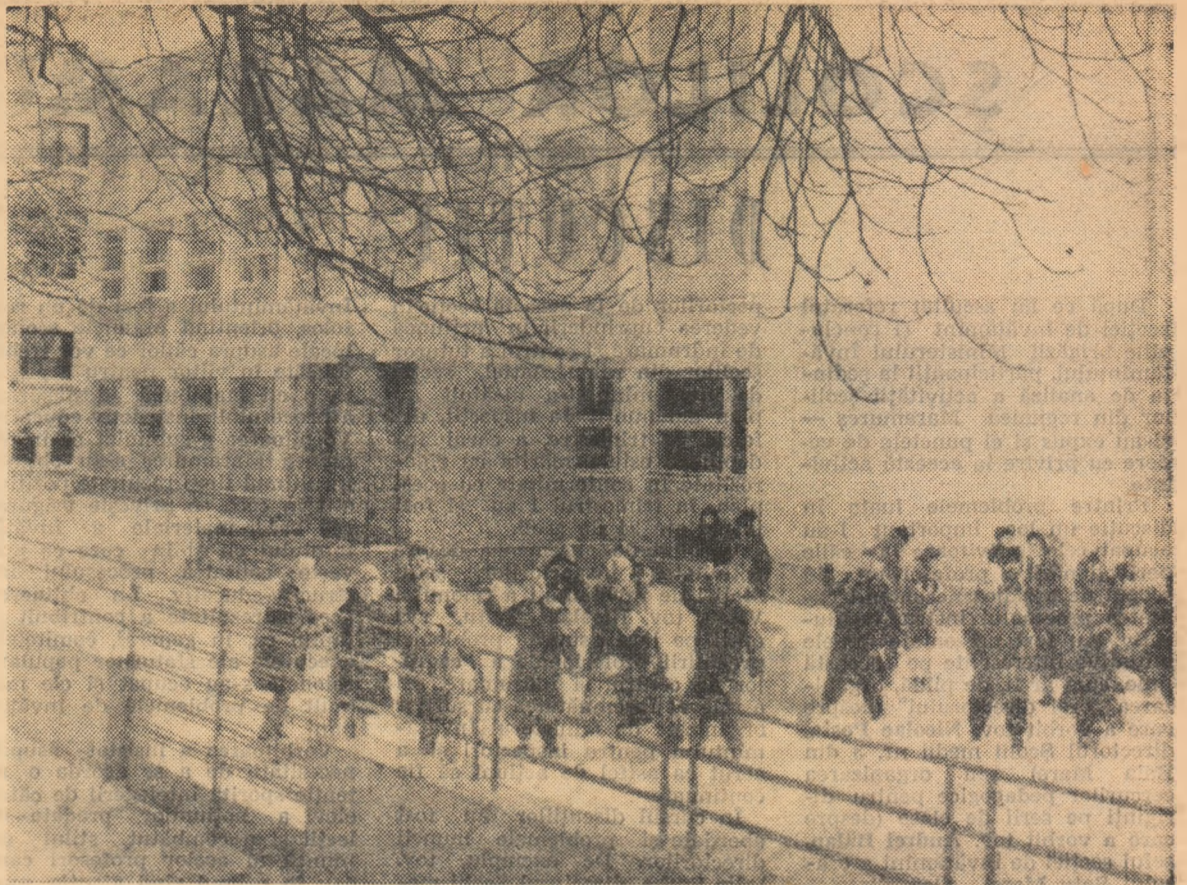
Am stat de vorbă și cu directorul Școlii generale de 8 ani nr. 5 din Alexandria, tovarășul Ioan Negriță.

— Da — ne a răspuns acesta — acum recreațiile sînt respectate integral și la noi în școală. Dar a fost nevoie să ducem pentru asta o adevărată campanie, căci mulți profesori știrbeau din timpul de odihnă dintre lecții, reducându-l la patruzeci de mi-

nute. De ce? Din motive felurite. Unii se antrenau în timpul orei, în cine știe ce discuții lăturănice, sacrificînd un timp prețios pe care îl recuperau apoi lipsindu-i pe elevi de odihnă. Alții, din cauza insuficienței pregătiri pentru predare, nu reușeau, cum se spune, să se „încadreză în timp”. Ne-am dat seama că situația aceasta are urmări defavorabile asupra randamentului muncii din școală și de aceea am luat toate măsurile ca să o înlăturăm. S-a discutat individual cu profesorii care știrbeau recreațiile, s-a discutat și în ședința consiliului pedagogic. Ne-a venit în ajutor și organizația sindicală prin articole publicate în gazeta de școală a Colegiului didactic. Acum, cînd lucrurile s-au îndreptat, toți profesorii își dau seama că astfel se lucrează cu o clasă de elevi care nu au: posibilitatea să se reconforteze în timpul recreațiilor și astfel cu o clasă care între o oră și alta abia a avut timp să și aranjeze cele necesare pe bancă. În timp ce înainte copiii erau chiar de la începutul orelor obosiți și lipsiți de interes, acum sînt mai vii, gata de lucru, cu mintea ageră.

Un lucru foarte important: supravegherea copiilor

Discuțiile pe care le-am purtat cu directorul Școlii medii nr. 2

În recreație

din Capitală și cu directorul Școlii generale de 8 ani nr. 5 din Alexandria ne-au arătat că însemnătatea recreației este în general înțeleasă. Acest lucru nu este însă suficient. Recreația mai trebuie și să se desfășoare în condiții bune. Este foarte important ca acest fragment de timp să fie bine organizat și să aibă un conținut educativ — și aceasta cu atât mai mult cu cît elevii, de la cei mai mici pînă la cei mai mari, plini de o inepuizabilă energie și fantezie cînd e vorba de joacă, sînt inclinați nu e dată să întrecă măsura.

— Li urmăresc deseori pe elevii noștri — ne-a spus directorul Școlii medii nr. 2 din Capitală, tov. Constantin Popescu — cînd ies din clasă. În câteva secunde curtea se umple de larmă, de strigăte, de veselie. Nu mai știu ce să facă spre a și satisface cel mai deplin dorința de mișcare: alergă, sar, se cațără, se fugăresc, își fac vînt de la cine știe ce înălțime. Uneori, în iureșul jocului, se îmbrîncesc unii pe alții sau, aprinși, se iau la hăță. Nu-i putem lăsa, deci, fără supraveghere. Este foarte necesară prezența în mijlocul lor a pedagogului. Nu ca să-i „muștrulăsească”, dar pentru ca, ștîndu-l acolo, elevii să păstreze și la joacă măsura cuvenită.

Din recunoașterea acestei necesități, în toate școlile a fost organizată supravegherea recreațiilor de către profesori. Nu pretutindeni însă această supraveghere a fost asigurată în mod judicios. Discuțiile pe care le-am purtat în cadrul raidului nostru cu unii directori de școli, cu o serie de profesori, ne-au arătat că pe alocuri se vedește o înțelegere greșită a ceea ce înseamnă supravegherea recreațiilor. Mai mult chiar: măsurile luate de Ministerul Învățămîntului pe această linie au fost interpretate greșit.

Să nu-i suprîncărcăm nici pe profesori, nici pe elevi

A existat bunăoară o vreme cînd la Școala medie nr. 27 din București profesorii erau chemați să supravegheze recreațiile în ziua în care ei înșiși nu aveau ore. La ce a dus această situație? Firește, la irosire de timp pentru profesori, cărora li se răpeau ore prețioase din timpul destinat pregătirii lecțiilor, studiului individual, odihnei. În alte școli, de exemplu la Școala generală de 8 ani nr. 165 din Capitală, se proceda altfel. Ca urmare a proastei organizări, unii profesori le revenea sarcina de a supraveghea recreațiile de cîte 2—3 ori pe săptămînă, fapt care îi împiedica să și rezolve bine celelalte sarcini pe linie profesională. Ba, în unele locuri, profesorului care supraveghea recreațiile îi erau puse în sarcină, în ziua respectivă, și o serie de sarcini administrative sau de alt ordin pe care conducerea școlii nu avea timp să le rezolve. Rezultatul? Profesorul respectiv era ocupat permanent ziua întreagă: oimineața era de servi-

ciu pe școală (căci, pe lângă supravegherea recreațiilor, se transforma într-un adevărat „trepăduș” al directorului), după-amiaza — ore, în continuare — cite o ședință. Profesorul ajungea acasă tîrziu, epuizat, obosit, fără puterea de a se mai pregăti pentru a doua zi și fără timpul necesar pentru studiu.

Unii directori, vrînd să evite această suprîncărcare a profesorilor, au ajuns să-i suprîncărcă... pe elevi. La școlile generale de 8 ani nr. 177 și nr. 181 din Capitală, de exemplu, li se încredința elevilor mai mari, cu rîndul, sarcina de a-i supraveghea pe colegii lor mai mici în recreație. Nu-i greu de presupus la ce rezultate a dus această „măsură”: cei mari erau lipsiți de posibilitatea de a se recrea ei înșiși, iar cei mici rămîneau de fapt nesupravegheați, căci prezența pedagogului nu poate fi înlocuită.

Toate aceste practici s-au resimțit, desigur, în buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. În unele cazuri a scăzut nivelul lecțiilor. În altele, pentru că supravegherea recreațiilor a fost lăsată numai pe seama elevilor, disciplina din școală a început să lase mult de dorit.

Și aici planificarea își spune cuvîntul

Îndrumate de secțiile de învățămînt, majoritatea școlilor au luat măsuri concrete pentru mai buna supraveghere a recreațiilor. S-a început chiar de la planificarea mai judicioasă a muncii fiecărui profesor.

— În primul rînd — ne-a spus directorul Școlii generale de 8 ani din comuna Suhala, raionul Zimnicea, la întocmirca planului general al școlii am ținut seama ca sarcina de a supraveghea recreațiile să nu răpească din timpul liber al profesorilor. De aceea, de supravegherea recreațiilor se ocupă numai profesorul care în jumătatea de zi respectivă este în școală. În unele zile există și cîte doi profesori care supraveghează cu schimburi recreațiile. În funcție de prezența lor în școală la primele sau la ultimele ore de curs. Dacă, bunăoară, un profesor are într-o zi numai două ore, am considerat că nu este just să rămînă pînă la sfîrșitul zilei în școală pentru a supraveghea recreațiile. Acest lucru îl poate face un alt profesor, care are ore mai tîrziu.

La programarea profesorilor pentru supravegherea recreațiilor

lor și-a spus cuvîntul și grupa sindicală din școală. Ea a văgheat ca profesorii să nu fie suprîncărcăți și ca întregul colectiv didactic să fie antrenat în această acțiune, a consultat orarul spre a vedea cînd anume trebuie să primească această sarcină fiecare profesor în parte, a discutat cu ei cerîndu-le părerea asupra zilei cînd o pot îndeplini. Profesorii înșiși declară acum că, prin felul cum s-a rezolvat această problemă în școala noastră, au mult de cîștigat. Fără a fi deloc suprîncărcăți, au totuși posibilitatea de a cunoaște mai bine pe elevi, pot auzi păreri ale lor în probleme care ies din cadrul strict al lecțiilor.

Elevii își aduc și ei contribuția

Dar oare elevii înșiși nu pot primi și ei unele sarcini privind buna desfășurare a recreațiilor? Adresînd această întrebare tovarășei N. Jumară, directoarea Școlii generale de 8 ani din comuna Moșteni-Voevoda, raionul Alexandria, am primit un răspuns pe de-a-ntregul afirmativ.

— Sigur că pot — ne-a spus tovarășa Jumară. Numai că acest lucru trebuie organizat cu atenție, ca să nu-i lipsim nici pe ei de posibilitatea de a se recrea.

Bunăoară, astăzi răspunde de supravegherea recreațiilor profesorul Stelian Marin. Ce face el în calitate pe care o are? Este atent, în primul rînd, să nu se producă dezordine. Stă în mijlocul elevilor și îi ajută pe unii — mai ales pe cei mai mici — în organizarea unor jocuri. Vedeti, în prima recreație s-a desfășurat un foarte amuzant joc cu bufărlă de zăpadă.

Dar ce sarcini au elevii de serviciu? Au grijă ca tabla să fie curată, să fie cretă, duc materialul didactic folosit și îl aduc pe cel necesar pentru ora următoare. Ajută de asemenea profesorului în supravegherea momentului ieșirii din clasă, al intrării. Încercînd elevilor, pe rînd, astfel de sarcini, în afară de faptul că dăm profesorului un ajutor, contribuim și la educarea elevilor. Facem să le crească încrederea în forțele proprii, în capacitatea lor, le stimulăm spiritul de inițiativă, de răspundere, curajul, hotărîrea. Li obișnuim ca ei înșiși să fie disciplinați, corecți, punctuali, să aibă o atitudine cuvințioasă.

Părerile exprimate de cei cu care am stat de vorbă în cadrul raidului vădesc o înțelegere justă a recomandărilor Ministerului Învățămîntului. Ele vor contribui, desigur, la lămurirea celor care se mai întrebă dacă supravegherea recreațiilor trebuie sau nu să fie încredințată profesorilor și cum să se organizeze ea. Părerile exprimate mai sus evidențiază în mod just, că trebuie arute în vedere două aspecte: în primul rînd să se asigure rolul educativ al recreației, prin prezența profesorului în mijlocul elevilor, iar în al doilea rînd, aceasta să se realizeze fără a-i suprîncărcă pe profesori, fără a le răpi din timpul destinat pregătirii profesionale.

M. ROBEA

Zăpada adaugă jocurilor o nouă și mare bucurie

O întâlnire cu scriitorii pentru copii

Predind limba română elevilor din clasa a IV-a experimentată de la Școala medie „Filimon Sirbu” din Capitală, caut să găsească forme și procedee cât mai variate, să organizez activități atractive, așa încât studiul limbii române să devină din ce în ce mai drag elevilor, să le formeze tuturor o exprimare corectă și frumoasă, să le dezvolte gustul pentru citirea operelor literare și posibilitățile de înțelegere a celor citite. În acest scop acord interes nu numai orelor de lectură, ci și organizării unor activități în afară de clasă. Ca urmare, majoritatea elevilor mei și-au alcătuit biblioteci personale și au citit multe povestiri din literatura clasică pentru copii și din scrierile actuali. Au început să aleagă cu grijă cărțile pe care le citesc și, în discuțiile pe care le avem, își manifestă preferințele pentru diverse scrieri sau diverse opere, fac aprecieri personale și pun — la nivelul înțelegerii lor — întrebări în legătură cu procesul creației artistice.

În ultimul timp, mulți din elevii mei din clasa a IV-a și-au exprimat dorința de a cunoaște pe scriitorii preferați. Ca să le satisfac curiozitatea și, mai ales, ca să le stimulez interesul pentru lectură, le-am propus să organizăm o întâlnire cu unii dintre scriitorii pentru copii. Discutând eu clasa, mi-am dat seama că majoritatea elevilor doresc să se întâlnească cu scriitorii Ion Brad, Octav Păncu-Iași și Mircea Sintimbreanu, ale căror lucrări le-au citit cu deosebită plăcere. Am fost de acord cu propunerea lor și i-am îndemnat să se pregătească serios pentru această întâlnire, citind cât mai multe din scrierile celor pe care urmau să-i invite în școală, memorind versuri, formulându-și întrebările care îi preocupă sau propunerile pe care doresc să le facă. Am citit și în colectiv, în orele de lectură, unele povestiri și versuri și, în general, am precizat prin discuții cu elevii principalele teme ogândite în acestea. Astfel în scurt timp elevii s-au familiarizat cu lucrările scriitorilor pe care ne hotărâsem să-i invităm.

Înainte de a fixa ziua întâlnirii și de a face invitația, am înștiințat conducerea școlii asupra celor ce am plănuț. Aceasta a fost întru totul de acord cu noi și, socotind că ar fi mai interesant și mai instructiv dacă s-ar lărgi cadrul acțiunii prin participarea tuturor claselor IV—VII din școală, a hotărât să le includem și pe acestea. Măsura aceasta i-a bucurat pe elevi și a fost pentru ei un îndemn de a se pregăti și mai bine pentru întâlnirea cu scriitorii.

Tovarășii Ion Brad, Octav Păncu-Iași și Mircea Sintimbreanu au răspuns cu multă bunăvoință la invitația noastră și au venit cu bucurie în mijlocul elevilor din clasele IV—VII, care îi așteptau cu emoție în sala de festivități a școlii. Când tovarășa directoră i-a prezentat copiilor, în sală s-a lăsat o liniște deplină. Până și cei mai zburdalnici elevi au rămas nemișcați, dornici să cunoască pe cei care, cu scrierile lor, le înfrumusețează copilăria, dând aripi fanteziei și înobilându-le sentimentele umane. Plini de atenție au ascultat cuvintele oaspeților, care le-au vorbit despre scrisul lor, le-au citit, le-au povestit și le-au spus versuri.

Au luat apoi cuvântul copiii înșiși, începând cu elevii mei din clasa a IV-a. Ei au mulțumit scriitorilor, arătându-le că le cunosc de mult lucrările și că așteptau cu nerăbdare să-i vadă. Un elev din clasa a V-a B a spus, adresându-se poetului Ion Brad: „Noi, pionierii, sintem mândri că ați scris în poeziile dumneavoastră despre noi. Am ales din versurile d-voastră poezia „Cravata roșie”, pe care aș vrea să v-o recit”. Și elevul a recitat cu emoție și însuflețire versurile.

Vorbind cu scriitorul Mircea Sintimbreanu, elevii i-au povestit că au citit recent cartea lui „Extemporalul”, ea și alte povestiri ale sale în care este înfățișată viața de toate zilele a școlarilor. „În paginile cărților dvs. — a spus unul din elevi — găsim multe exemple demne de urmat, iar faptele negative pe care le zu-

grăviți ne arată de ce lucruri trebuie să ne ferim”. Mulți copii l-au rugat pe tov. Sintimbreanu să le spună de unde cunoaște atât de bine gândurile și faptele lor, încât le înfățișează cu atita exactitate în schițele și povestirile sale. Aflind că scriitorul este și profesor elevii au dobândit răspunsul la întrebarea pusă. Apoi ei au făcut scriitorului o serie de propuneri. Intre altele, un elev din clasa a IV-a l-a rugat să scrie scenete pe care copiii să le joace la serbările și săzătorile lor.

Tovarășului Octav Păncu-Iași o elevă i-a mărturisit, cu obrazii îmbujorați de emoție: „Am citit aproape toate povestirile scrise de dvs. și multe din ele, făcându-mă să rid în hohote, m-au încântat în același timp cum să mă port în viață. În chip deosebit mi-a plăcut „Albă ca zăpada și... cei șapte ani de acasă”. Vă mulțumesc pentru tot ce-am învățat din scrisul dvs.”.

Elevii din clasa a VII-a i-au întrebat pe scriitorii la ce vîrstă au început să scrie, cum reușesc să cunoască viața și dorințele copiilor, s-au informat asupra planurilor lor de creație și au pus în discuție, totodată, unele probleme mai generale privind, de exemplu, datoria scriitorului, soopul pe care trebuie să-l urmărească acesta în operele sale etc.

Oaspeții au răspuns cu plăcere și pe înțelesul copiilor la toate întrebările care li s-au pus, au arătat ce cărți noi plănuiesc să scrie pentru copii și și-au exprimat dorința de a mai vizita școala noastră.

Întîlnirea va rămîne neștearsă în amintirea elevilor. Toți au învățat multe din această întâlnire, care a fost o lecție bogată și instructivă. Contactul direct cu scriitorii a făcut să crească interesul copiilor pentru lectură și a contribuit la o mai bună înțelegere a celor citite.

RODICA SEPETEANU
învățătoare
Școala medie nr. 32 București

La o oră de dictare în clasa I a Școlii de 8 ani nr. 122 din Capitală

Un om foarte ocupat

În cancelarie, profesorul Dornescu își face apariția trăgîndu-și sufletul, cu câteva secunde înainte de a suna de intrare. Aproape mașinal își agață haina în cui și, fără a-și mai controla ținuta, fuge în clasă. Când clopoțelul anunță sfîrșitul orelor de curs, la fel: iese imediat din clasă și nu zăbovește pe nicăieri. Dacă vreun elev îl oprește pe culoar să-l întrebe ceva, îl expediază repede, căci n-are timp: se grăbește să-și ia haina și servieta și s-o zbughească pe ușa cancelariei, ca întotdeauna.

— Sint grozav de ocupat — se plînge în fugă, în dreapta și în stînga.

Și așa este. Acum, de exemplu, se grăbește acasă, căci îl așteaptă 3 elevi pe care, dacă nu-i meditează, precis că-i va lăsa corijenți severul său prieten de la Școala generală de 8 ani nr. 14. După ce va termina ora cu ei, va fugi în strada Eminescu, la domiciliul unui elev din clasa a XI-a, căruia îi dă de asemenea lecții particulare.

Deunăzi, la ședința consiliului pedagogic, a ajuns spre sfîrșite.

— Vă rog să mă scuzați, am avut ore la Școala nr. 3.

— N-ai terminat cu ele? — se interesează parcă puțin enervat, tovarășul director. Dacă-mi aduc bine aminte, era vorba doar de o suplinire de 3 săptămîni.

— Suplinirea aceea era la Școala nr. 2. Cu ea am terminat de vreo zece zile. Dar de o săptămîină am alta, la Școala nr. 3; profesorul de matematică de acolo a intrat în concediu medical... Trebuia suplinire de cineva...

Se alcătuiește orarul pe trimestrul II.

— Tovarășe Dornescu, spune-mi în ce zile și la ce ore îți pui meditațiile. Văd că ești trecut cu clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a. Ai aici mulți elevi cu note slabe.

Profesorul Dornescu scoate din buzunar un carnet pe care îl deschide, fără chef, la o pagină anume. Aici sint notate toate obligațiile lui permanente, pe zile și pe ore: lecții în școala lui de bază, supliniri la alte școli, meditații particulare... Foaia este împinzită cu notații, semn că profesorul stă cam prost cu timpul. Se uită și iar se uită în carnet, cercetează fila încurcată cu sarcini aducătoare de venituri și spune:

— Nu, nu pot mai mult de o oră pe săptămîină, prin rotație pentru toate aceste clase. Atunci

notează: sîmbătă de la orele 14 la 15, prof. Dornescu, meditații la matematică.

— Te-am chemat, tovarășe Dornescu să discutăm lecțiile dumitale la care am asistat astăzi la loc.

Și directorul începe apreciind buna pregătire de specialitate a profesorului, experiența lui îndelungată la catedră, care îi dau posibilitatea să folosească cu ușurință în predare variate metode și procedee.

— Totuși, îi spune directorul, toate lecțiile pe care le-ai ținut astăzi au avut numeroase scăpări.

— ??

— Da, da. Uite, la calculul referitor la venitul gospodăriei colective elevul de la tablă a greșit împărțirea. De fapt, de aceea s-a și obținut rezultatul acela care i-a pus în incurcătură pe școlari atunci cînd a fost vorba să se folosească de el în celelalte operații matematice. Cel puțin școlarii mai slabi la carte, sau de prin ultimele bănci s-au împotmolit de-a binelea. Dar dv. n-ați observat greșeala elevului și uite ce dificultăți ati avut pe urmă...

— De fapt chiar dacă o sesizăm nu mai era timp să revenim — încercă profesorul o scuză.

— Să trecem la alte lecții.

Observațiile curg cu nemiluita.

— Asemenea scăpări la un profesor atît de bine pregătit ca dumneata?! Desigur nu-i nevoie să-ți demonstrez că ele îi încurcă pe elevi, îi nedumeresc, îi trag înapoi. Și asta are o atît de mare importanță pentru dezvoltarea dragostei față de obiectul pe care îl predai! Cum explici atitea scăpări, neglijențe sau nu știu cum să le numesc?

— Sint în general foarte obosit, tovarășe director — se plînge cu aer de martir profesorul Dornescu. Și oboseala, știți dv, se răzbuună.

Profesorul era, în adevăr, foarte obosit. Lecțiile praa multe pe care le-a avut de pregătit și de susținut în ziua aceea, fuga de la o școală la alta, de la un elev la altul etc...

Era obosit. Și, așa cum spunea, oboseala se răzbuună...

Numai că nu știm de ce trebuie să se răzbuună tocmai pe elevi (care, iată, sint acum în situația să-și ia și ei meditații) și nu pe profesorul lor, care o caută cu perseverență, știind că în spatele ei stau ascunse profituri materiale pe măsura lăcomiei lui.

A. C.

Elevii fotoamatori

De curînd, la Școala medie din Vatra Dornei s-a amenajat un laborator fotografic. O dată cu aceasta, cercul de fotoamatori al școlii, care cuprinde numeroși elevi, a dobîndit condiții din cele mai bune pentru a-și desfășura activitatea.

Elevii fotoamatori din Vatra Dornei și-au propus în planul lor de muncă realizarea unor obiective foarte atrăgătoare: scoaterea în fiecare lună a unei gazete de perete foto, care să popularizeze cele mai frumoase acțiuni ale școlii, întocmirea

unui album cu aspecte din activitatea instructiv-educativă, pregătirea unei expoziții cu fotografii de formatul tablourilor, cu care apoi se vor orna coridoarele și sălile de clasă etc.

Pornind cu inimă la lucru, tinerii fotoamatori au început să dea viață obiectivelor din plan. Astfel, gazeta foto se află la al doilea număr, pentru albumul școlar s-au strîns peste 100 de fotografii, iar primele tablouri pentru expoziție urmează să treacă la retuș. Membrii celor trei secții ale cercului — de fo-

„Sub îndrumarea profesoarei, tatul devine limpede”.
Fotografie realizată de fotoamatorii de la Școala medie din Vatra Dornei.

toareporteri, de laboranți și de albume-expoziții — așteaptă cu bucurie și nerăbdare zilele cînd sint programați la lucru, activitatea din cerc fiind deosebit de atractivă pentru ei.

R. DUMITRU
Vatra Dornei

În întâmpinarea unei aniversări

Școala medie nr. 23 „D. Bolintineanu” din București pregătește, într-un efort comun în care sînt cuprinși elevi, absolvenți, dascăli, părinți, popasul festiv al încheierii primului său deceniu de existență.

Creată în anii puterii populare, școala dispune, prin grija partidului, de un local nou, încăpător, cu o linie arhitecturală modernă, înzestrat cu tot ce este necesar pentru desfășurarea la un nivel ridicat a muncii instructiv-educative. Laboratoare de fizică și chimie, cabinet de geografie, sală de desen, sală de muzică etc. — toate stau la dispoziția profesorilor și elevilor pentru continua îmbunătățire a muncii lor. Ca urmare, în școală se desfășoară o activitate tot mai rodnică, atît la lecții cit și în afara lor. Desfășurarea lecțiilor în laboratoare, folosirea de către profesori a metodei frontale, cu realizarea experiențelor de către fiecare elev în parte la masa lui de lucru asigură o pregătire superioară, care se reflectă pozitiv în rezultatele obținute la examene.

Creșterea interesului elevilor pentru studierea fenomenelor naturii și societății este determinată nu numai de con-

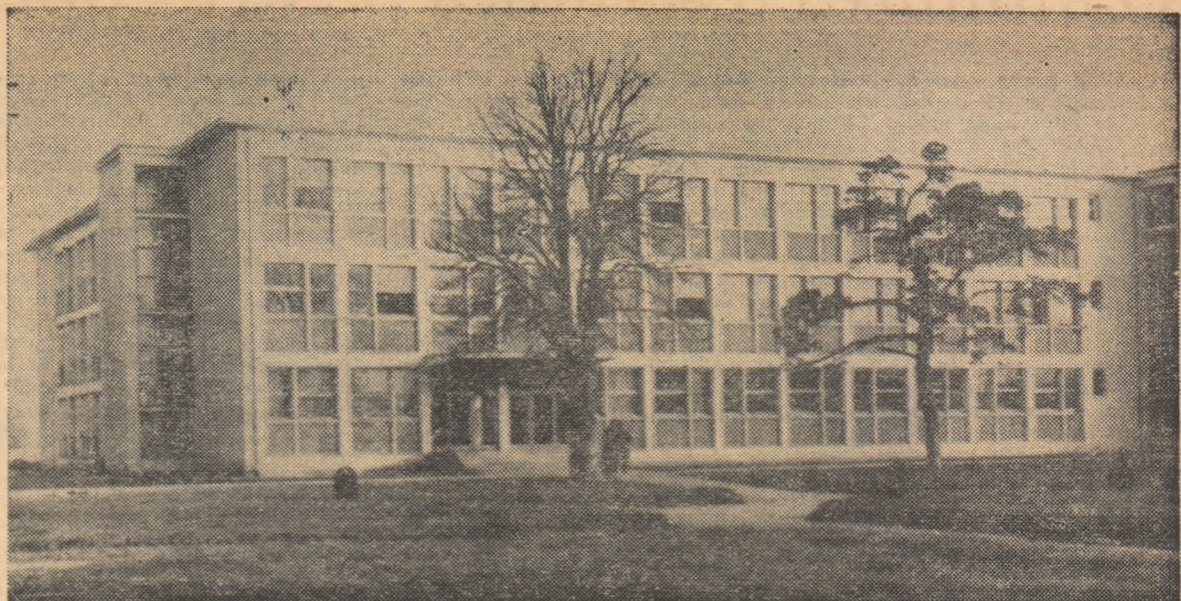
ținutul lecțiilor, ci și de cel al activității în cercuri. De exemplu, în cercul tinerilor matematicieni au loc activități interesante, care includ discutarea unor teme privitoare la ramurile noi ale matematicii, rezolvarea unor probleme mai complexe etc. Cercul meteorologic îi inițiază pe elevi, încă din clasa a VIII-a, în urmărirea atentă a fenomenelor climatice cu ajutorul micului observator instalat în curtea școlii. În mod deosebit contribuie la lărgirea culturii generale a elevilor cercul și cenaclul literar al școlii care, pe lângă contribuția pe care o aduc la adîncirea cunoștințelor de literatură, realizează și un climat favorabil dezvoltării aptitudinilor creatoare ale elevilor.

Mărturie a strădanilor și realizărilor obținute în școală stau și cuvintele calde, elogi-oase ale vizitatorilor din țară sau de peste hotare. Nu de mult, invitat la un simpozion consacrat operei sale, poetul Mihai Beniuc a scris în cartea de aur a școlii: „Mi-e greu să spun în câteva cuvinte bucuria de a fi fost în această școală nouă. Sentimentul meu este acela al omului care calcă cu

grijă printre răsadurile ome-nești care vor vedea miine lumina comunismului și pe care le cultivă cu pricepere și gingășie grădinarii, profesorii de aici, oameni ai timpului nostru”.

Acum, școala întâmpină într-o atmosferă sărbătorească evenimentul aniversării unui deceniu de existență. Intregul colectiv și-a mobilizat eforturile în vederea obținerii unor noi succese la învățătură și în munca obștească.

VIORICA FARCAȘIU
MIRCEA HANDOCA

Localul Școlii medii „D. Bolintineanu”

BIBLIOGRAFIE

A apărut revista NATURA, seria BIOLOGIE, nr. 6, noiembrie-decembrie 1963

In sumar:

- H. Usechersohn: Unele aspecte ale vitalismului și mecanicismului în biologia contemporană.
- I. Lungeanu: Unele probleme ale evoluției regnului vegetal.
- E. A. Pora: Grădina botanică din Bogor-Indonezia (Kebun Raya-Indonezia).
- N. Nestorescu: Din viața și opera lui Ion Cantacuzino.
- A. Papadopol: Migrația păsărilor.
- T. Baicu, M. Hamar: Folosirea izotopilor radioactivi în domeniul ecologiei dăunătorilor culturilor și combaterii acestora.
- L. Rotaru: Organizarea unui laborator sau colț agricol la școlile de 8 ani din mediul sătesc (I).
- V. Vasiliu: Cultivarea cartofului dulce la Stațiunea republicană a tinerilor naturaliști din Timișoara.
- I. Popescu: Cîteva lucrări efectuate cu elevii pe terenul experimental.
- E. Ellade: Bolile pomilor fructiferi și combaterile lor.
- I. Voichin: Demonstrații și experiențe folosind materialul viu la lecțiile de zoologie (I).
- M. Șerban: Cîteva aspecte din activitatea cercului „Micii naturaliști”

de la Casa pionierilor din T. Severin.
I. Popescu: Din activitatea unui cerc pedagogic de șt. naturale.
V. Livescu: Sera botanică a liceului „Dragoș Vodă”.

A apărut revista LIMBA ROMÂNĂ, nr. 6, 1963.
In sumar:

- SOLOMON MARCUS și SORIN STATI: Entropia limbii.
 - LIDIA SFIRLEA: Variante stilistice ale pronunțării românești actuale.
 - N. MIHĂESCU: Cu privire la folosirea unei formule a corelației sintactice: „nu numai... ci și...”.
 - Probleme și aspecte ale analizei sintactice.
 - I. RIZESCU: Observații asupra topicii vocativului.
 - GH. N. DRAGOMIRESCU: Problema locuțiunilor ca obiect al analizei gramaticale.
 - D. MARMELIUC, I. ROBCIUC, V. NESTORESCU: Etimologii.
 - L. GHERGARIU, ST. SEMCINSKII, ANA CANARACHE: Note lexicologice.
 - TRAIAN COSTA: In problema „Luceafărului”.
 - I. R.: Dezbaterea unor probleme actuale ale lingvisticii.
- CRITICA ȘI BIBLIOGRAFIE.

ÎN SPANIA FRANCHISTĂ

Analfabetism și ignoranță

Spania franchistă deține un record pentru care nimeni nu o invidiază. Este vorba de întietatea europeană a acestei țări în ce privește numărul analfabeților.

Deși guvernul de la Madrid se încapăținează de ani de zile să indice aceeași cifră de 2.700.000 de analfabeți totali, iar situația reală nu poate fi cunoscută cu exactitate, nu încapă nici o îndoială că Spania este una din puținele țări de pe continentul nostru unde analfabetismul ia proporții, în loc să scadă. Este un adevăr pe care nici măcar presa franchistă nu-l mai poate tăgădui. Cifra indicată oficial este mult inferioară celei reale, mai ales dacă ținem seama de faptul că nu există aproape nici o deosebire între un analfabet total și un așa-numit „alfabetizat” după „metodele moderne” introduse de autoritățile franchiste. Procedul de alfabetizare din Spania, apreciat de ministrul franchist al instrucțiunii publice drept „cel mai modern și mai original pe scară europeană”, constă într-un curs extrem de scurt (uneori de numai 20 zile) la care „alfabetizarea” se rezumă doar la învățarea pe de rost a cîtorva fraze din cartea de rugăciuni.

Pentru a întregi acest tablou sumbru vom cita cîteva cifre din „Anuarul statistic al Spaniei”: 80 la sută din copiii școlarizați nu termină decît cursul elementar, iar din totalul populației în vîrstă de peste 18 ani, numai 3,65 la sută posedă certificate de învățămînt mediu. În treacăt fie spus, cifrele de mai sus arată că nici măcar obligativitatea învățămîntului pentru copiii între 6 și 12 ani nu este respectată, cu toate că durata de școlarizare din Spania impusă prin lege este cea mai scurtă din întreaga Europă.

Una din cauzele principale ale situației dezastruoase a învățămîntului public spaniol constă în totala lipsă de interes a regimului franchist față de nevoile culturale și științifice ale populației. Nu întîmplător alocațiile pentru învățămîntul primar nu reprezintă decît 0,89 la sută din totalul cheltuielilor bugetare!

În asemenea condiții nu-i de mirare că profesiunea de învățător sau de profesor este, în Spania, una din profesiunile cele mai ingrate. Oficial, salariul lunar mediu al unui învățător ar fi de 2.100 de pesetas. Ce repre-

zintă însă această sumă ne-o mărturisesc aceleași surse oficiale: pentru o familie spaniolă mijlocie venitul lunar minim ar trebui să fie de 4.200 de pesetas, adică exact dublul sumei la care se ridică în mod oficial retribuția unui învățător. Dar chiar și această retribuție de mizerie este rareori încasată în întregime. Nu de mult, o serie întreagă de organe oficiale (Asociația directorilor grupelor școlare, Asociația inspectorilor din învățămîntul primar etc.) au adresat înaltei autorități franchiste o scrisoare în care se spunea: „Profesorii preferă să-și caute alte ocupații, de valoare intelectuală inferioară, dacă ele le pot asigura o situație materială mai bună decît le oferă ceea ce primesc pe lună în calitate de profesori, sumă supusă și ea la tot felul de rețineri...”. Descriind pe larg greutățile materiale și morale ce le întâmpină la tot pasul personalul didactic din Spania, autorii scrisorii arată, între altele: „Indiscutabila inferioritate a tratamentului la care sînt supuși astăzi învățătorii din punct de vedere economic le creează o situație de depreciere socială, completată deseori cu umilințe rușinoase. Învățătorii nu au posibilitatea de a duce o viață acceptabilă, abstracție făcînd de acei mulți care nu-și pot acoperi măcar nevoile minime. Titlul de învățător a devenit în ochii societății un simbol al sărăciei, un subiect de bătaie de joc generală, provocînd învățătorilor o stare de înjosire și de iritare surdă”.

Faptul că semnatarii acestui document — care sînt, după cum o subliniază ei înșiși în preambulul scrisorii, adepți fideli ai regimului franchist — s-au văzut nevoiți de a redacta un asemenea act de acuzare constituie o dovadă concludentă a situației deplorabile în care se află învățămîntul public din Spania.

Dacă, pentru a-și asigura existența, personalul didactic de la orașe își caută de regulă un al doilea serviciu — în majoritatea cazurilor, o muncă manuală necalificată — învățătorii de la sate, lipsiți de această posibilitate, o duc și mai greu, mai ales că cei mai mulți dintre ei nu predau în satele lor natale, fiind puși în situația de a-și cheltui aproape tot cîștigul pentru plata chiriei.

Încercînd să rezolve într-un fel

lucrurile, guvernatorul provinciei Tarragona a emis un decret care interzice să se ceară învățătorilor o chirie ce depășește „70 la sută din salariul lor! O soluție și mai simplă a fost găsită de primarul din Alva, care a acordat printr-un decret toate posturile vacante de învățători preoților din această provincie. La rîndul lui, guvernul franchist a acordat prin lege autorităților comunale dreptul de a încredința posturile libere de învățători „unor persoane avînd un minimum de cultură”, astfel încît în multe școli sătești predau acum oameni care nu știu mai multă carte decît elevii lor.

Din imaginea deprimantă ce o oferă învățămîntul public din Spania se desprinde concluzia că autoritățile franchiste fac totul pentru a menține marea masă a populației într-o totală neștiință și incultură, încurajînd ignoranța și obscurantismul, pentru ca în felul acesta să poată mai lesne exploata și asupra. Este o practică veche, la care au recurs și recurg toate regimurile reacționare falite în încercările lor de a se menține la putere.

T. F.

SIMPOZION

Filiala din București a Societății de științe istorice și filologice din R.P.R. anunță simpozionul „Unirea Principatelor”, prezidat de prof. univ. Vasile Maciu, membru corespondent al Academiei R.P.R. Vor lua cuvîntul Dan Berindei, cercetător științific principal al Institutului de istorie al Academiei R.P.R., Vlad Matei, lector la Institutul pedagogic, și Gheorghe Smarandache, profesor la Școala medie nr. 23.

Simpozionul va avea loc vineri 24 ianuarie a.c., orele 18, în sala de comunicări a Muzeului de istorie a orașului București, Bdul. 1848 nr. 2. Intrarea liberă.

Abonați-vă la publicațiile Academiei R. P. R.

- Studii de filozofie
- Studii de psihologie
- Studii și cercetări juridice
- Revue des études sud-est européennes
- Forschungen zur Volks-und Landeskunde.
- Limba romînă
- Studii și cercetări lingvistice
- Cercetări de lingvistică — Cluj
- Nyelv és irodalomtudományi közlemények — Cluj
- Revista de istorie și teorie literară
- Studii clasice

- Studii — revistă de istorie
- Anuarul Institutului de istorie — Cluj
- Anuarul Institutului de istorie și arheologie — Iași
- Studii și cercetări de istorie veche
- Dacia. Revue d'archeologie et d'histoire ancienne
- Studii și cercetări de istoria artei. Arta plastică
- Studii și cercetări de istoria artei. Teatru, muzică, cinematograf
- Revista de etnografie și folclor

Concursuri

Universitatea din Timișoara, Bdul V. Pirvan nr. 4, anunță scoaterea la concurs a postului didactic de conferențiar, poziția 4 din statul de funcțiuni, disciplinele geometrie analitică și geometrie diferențială, catedra de geometrie, Facultatea de matematică-mecanică.

Persoanele care doresc să participe la concurs vor depune, în termen de o lună de la apariția prezentului anunț, la secretariatul Universității din Timișoara, Bdul V. Pirvan nr. 4, următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactică-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

★

Institutul politehnic din Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi didactice:

1) conferențiar la catedra de hidraulică și mașini hidraulice, disciplina hidraulică;

2) șef de lucrări la catedra de teoria mecanismelor și organe de mașini;

3) șef de lucrări la catedra de industrii organice.

Cererile de înscriere se vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentului anunț, la rectoratul Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 11, însoțite de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de doctor sau de candidat în științe; copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografia.